

ความสามารถ

ความสามารถของบุคคล คือสภาพที่บุคคลจะมีสิทธิ์เขียนหน้าที่กิจกรรมทางไปก็เพียงใด แม้จะออกเป็น

๑. ความสามารถในการใช้สิทธิ์ บุคคลสามารถใช้สิทธิ์ได้ตั้งแต่เป็นหัวรกรในกรรมการฯ นากว่าเกินสามข้อ (ป.พ.พ. มาตรา 15) เหตุการณ์ทางไปก็ต้องการศูนย์กลางประจำบุคคล ดังนั้นจึงไม่ควรเมียชื่อยกเว้นในเรื่องมีกำหนด เช่น ผู้เยาว์ในวัยเด็กตั้งแต่บุคคลจะห้ามการสมรสได้เมื่ออายุ 17 ปีบริบูรณ์ (ป.พ.พ. มาตรา 1448)

๒. ความสามารถในการใช้สิทธิ์ การใช้สิทธิ์ของบุคคลมีกฎหมายจำกัดไว้หลายประการ ให้บุคคลสามารถใช้สิทธิ์ของตนเพื่อรับประโยชน์ไป แต่ความจำเป็นบางประการห้ามให้กฎหมายจำกัดไว้ คือ

๓. กฎหมายชาติของบุคคล เกี่ยวกับวัยที่จะสามารถรับรู้ความชอบหรือปฏิเสธการณ์ในการใช้สิทธินั้นไม่ได้เกิดความเสียหายไป เช่น เด็กไว้เดียงสา ผู้เยาว์ เป็นต้น

๔. เกี่ยวกับสภาวะทางประการของบุคคลห้ามให้ความสามารถใช้สิทธิ์ของตนในทางที่จะเกิดประโยชน์ไป เช่น คนวิกฤต คนไว้กามสามารถ คนเดมีชนไร้ความสามารถ เป็นต้น

จากการผิดปกติทางด้านคน บุคคลห้ามนำเข้ากิจกรรมทางดังนี้อยู่ ๓ ประเภทคือ

๑. ผู้เยาว์
๒. คนวิกฤต คนไว้กามสามารถ
๓. คนเดมีชนไร้กามสามารถ

ស៊ុនពី ១
ជូយរា

บุกคลมุขอันก้ายวัยคือการความมุ่งมองช่วยเหลือ เพราะฉะนั้นวัยรุ่นในสังคม
มีอยู่ๆ หรือประสบการณ์ช่วยเหลือ เนื่องจากสิ่งใจกระบวนการทางการให้ก้าวไปอย่างต่อ

บุคคลจะพ้นจากภาวะซึ้งเยาว์วัยเมื่อเป็นผู้บรรลุนิติภาวะได้ 2 ประจกการ คือ

1. ນຽມຖຸນິຕິກາວະກົມອາຟຸ (ປ.ພ.ພ. ນາຄຮາ 19)
 2. ນຽມຖຸນິຕິກາວະໄໂຍກາຮສມຮສ (ປ.ພ.ພ. ນາຄຮາ 20)

1. บรรณนิพิភាពวะก้วยอาบุ หมาย ป.พ.พ. มาตรา 19 บัญชีว่า "เมื่อ
มีอาบุยถือบันธิบูรพ์ บุกคลบัญชีจากภาระผู้เบี้ยวและบรรลุนิพิភាព"

เมื่อบุกครองอาชญากรรมเป็นแพ้ จิตวิญญาณรู้สึกรับบิบท่องแต่เมืองประสมการพากย์ความรู้ความสำนึกรักพ่อสอนการ ที่จะทำกิจการใหญ่ๆ ให้เงื่อน โดยไม่ท่องอยู่ในงานดูแลคนเรือ ถูกความคุณจากนิทานการกรานเรือผู้ปักธงชัย ซึ่งการกำหนดให้บุกครองบรรลุนิติภาวะโดยเดียวอาชญากรรมเป็นหลักนี้ เห็นกันว่าถูกต้องตามเหตุผลและเจตนาการมันให้ก็กว่าหลักเกณฑ์ประการอื่น

2. การบรรจุนิติภาวะโดยการสมรส ตามมาตรา 20 ข้อสูงกว่า "บุ้งเบ้า"
บัญบรรจุนิติภาวะเมื่อทำการสมรส หากการสมรสนั้นໄດ້ทำตามบทบัญญัติ มาตรา 1448

มากรา 1448 บัญญิกว่า "การสมรสจะทำให้ก่อเนื่องชร้ายและหมุนนืออยู่สิบเจ็ด
ปีริบูร์ภัยแล้ว แต่ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร หาดอาจอนุญาตให้ทำการสมรสก่อนหนึ่งไก"

จากการในสองมากรากันก้าวข้างหนึ่ง การบรรลุนิติภาวะจากการสมรสจัง
มีแก้ 2 ประการ ก็คือ

1. สมรสโดยชายและหญิงอายุครบรอบสิบเจ็ดปีบริบูรณ์
2. อาศัยอยู่หากันให้ทำการสมรสก่อนชายหญิงอายุครบรอบสิบเจ็ดปีในกรณีที่ศาล

เห็นสมควร

อย่างที่กล่าวข้างต้นว่า การบรรลุนิติภาวะโดยถืออายุของบุคคล เป็นหลักนั้น ถูกต้องตามกฎหมาย แต่เมื่อท่านทำการสมรสันนักกฎหมายเห็นว่า เมื่ออายุครบเจ็ดปี สามารถถือสิทธิ์รับนิคมอัน เกี่ยวกับการสมรสก่อนสมควร หรือในกรณีที่ศาลเห็นสมควรจึงจะ อัญญาตให้ชายหญิงทำการสมรสก่อนอายุครบสิบเจ็ดปี เช่น ชายอายุ 17 ปี กับหญิงอายุ 16 ปี อยู่กันเป็นสามีภรรยาแล้ว เป็นเวลา 1 ปี หญิงเกิดตั้งครรภ์ ดังนี้เมื่อร้อง ท่องศาล อาศัยอาชญาตให้ทำการสมรสได้เพื่อไม่ให้เกิดผลเสียหายแก่บุตรที่จะ เกิดมา เม็ษยาห์หญิงนั้นอายุยังไม่ครบสิบเจ็ดปีก็ตาม

เมื่อทำการสมรสก่อนใช้แพ่น้ำกรา 1448 ในมกรา 20 บัญชีให้เป็น บุญบรรลุนิติภาวะโดยการสมรสได้ เนื่องด้วยที่ให้เป็นบุญบรรลุนิติภาวะเมื่อใช้เทราชาห์ายหญิงอายุ สิบเจ็ดปี ซึ่งทำการสมรสจะมีความสามารถ เช่น เกี่ยวกับบุคคลที่อายุสิบเจ็ดปีบริบูรณ์แล้ว แท้ ทั้งลักษณะของการสมรสและความรับนิคมอัน เนื่องมาจากการสมรสหลายประการ เช่น มากรา 1461 บัญชีว่า "สามีภรรยาท้องชู้กับกัยกันขั้นสามีภรรยา"

สามีภรรยาท้องช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูกับกิจกรรมความสามารถและความสามารถและฐานะของตน" แสดงว่าชู้เยาว์ เมื่อทำการสมรสแล้วจะห้องมีหน้าที่ในการช่วยเหลืออุปการะชี้กันและกัน ความสามารถและความฐานะของตน มิใช่ชื่อนอนชู้กับชู้แพนโดยชอบธรรม เมื่อพิพากษา เกิด ขึ้นในระหว่างสมรสอัน เป็นสิ่งสมรสแล้ว สามีและภรรยา เป็นผู้จัดการลินสมรสร่วมกัน (ป.พ.พ. มากรา 1476) เมื่อพิพากษา นิกายการกลางท้องอุปการะเลี้ยงดูและในการศึกษา ความสมควรแก่คุณในระหว่างที่เป็นชู้เยาว์ (ป.พ.พ. มากรา 1564) เหล่านี้เป็นพื้น การที่จะให้ชู้เยาว์ชึ่งทำการสมรสโดยถูกต้องตามมากรา 1448 และท้องชู้ในความควบคุม ดูแลของชู้แพนโดยชอบธรรม เมื่อจะหันนิติกรรมท้อง ให้รับความยินยอมจากชู้แพนโดยชอบ ธรรมนั้น บ่อม เป็นการไม่สละหาดและ เป็นการถูกจำนำทั้งที่ก้องมีความรับนิคมอันชู้

กังกล่าวช้างกัน กันนักกฎหมายจึงกำหนดให้รายหนึ่งที่ทำการสมรสกันเงื่อนไขมาตรา
1448 เป็นผู้บรรลุนิติภาวะตัวบุคคลกังกล่าว

ข้อสังเกตบางประการในกรณีบรรลุนิติภาวะตามมาตรา 20

1. เมื่อกฎหมายกำหนดให้เป็นผู้บรรลุนิติภาวะ เพราะการสมรสก็ขยายผล
ให้ทำการสมรส เมื่ออายุถึงเดือนที่มีวันเดือนปีนี้ ไม่เกินปีนั้น ในการดำเนินการใดๆ ที่ความต้องการจะได้รับ การตัดสินใจ
นั้นจะได้รับการสนับสนุนหรืออ่อนโยนอย่างมาก ไม่ใช่เพียงพำนัยไปก่อนที่อายุจะครบปีนั้น จึง
แปลท่าให้ก้อนมา เป็นผู้เยาว์อีกหรือไม่

เห็นได้ว่า เมื่อกฎหมายนี้ถูกต้องในกรณีบรรลุนิติภาวะแล้ว การที่จะให้ก้อนมาเป็น
ผู้เยาว์อีกนั้นจะต้องมีกฎหมายบัญญัติไว้ เช่นกัน เมื่อไม่มีกฎหมายบัญญัติให้ก้อน มาเป็นผู้เยาว์อีก
การบรรลุนิติภาวะนี้จึง เป็นบทบัญญัติโดยเก็งคาด ในท้องก้อน เป็นผู้เยาว์อีก แม้การสมรส
นั้นจะสิ้นสุดลงก่อนที่ชายหนุ่มจะอาบุกจนถึงปีนี้ก็ตาม

ตัวอย่าง ชายอายุ 17 ปี จะเป็นสมรสกันหนุ่มอายุ 17 ปี ญูกันกัน
ให้ 1 ปี จึงน่ากันโดยความยินยอม ต้นนี้เมื่อชายหนุ่มนี้จะอายุเพียง 18 ปี แท้ก็เป็น
ผู้บรรลุนิติภาวะตลอดไป นากจะหันมิตรรณถ้าไม่ดังข้อความข้างบนอีก

2. หากการสมรสของชายและหญิง กังกล่าวในตัวอย่างข้างตนนี้ ไม่ได้รับ
ความยินยอมจากนิติกรรมการทั้งสองคนตามมาตรา 1454 ซึ่งทำให้การสมรสเป็น
โมฆะตามมาตรา 1509 ต้นนี้หากนิติกรรมการได้ร้องขอท่อฟ้า พระศาสดาให้เพิกถอนการ
สมรสกันที่ชายหนุ่มจะอาบุกจน 20 ปีมีวันเดือนปีนี้ (มาตรา 1510) ต้นนี้ยังคงเป็นประการให้

เห็นว่าตามมาตรา 20 นั้น บัญญัติไว้แต่เพียงว่าท้องสมรสกันเงื่อนไข
มาตรา 1448 เท่านั้น ต้นนี้เมื่อชายหนุ่มทำการสมรสกันเงื่อนไขมาตรา 1448 แล้ว
ยังเป็นผู้บรรลุนิติภาวะได้ แม้จะถูกเพิกถอนการสมรส เพราะเหตุไม่ได้รับความยินยอม
จากกฎหมายว่าในความยินยอมตัวบุคคลกังกล่าวช้างกันก็ตาม

3. กรณีชายหนุ่มทำการสมรสโดยอายุไม่ถึง 17 ปีมีวันเดือนปีนี้ หันมิให้รับ

ឧប្បរាក្រាវអាគ នាយកដៃទេរងក្រុងក្រសួង 2 ព្រះរាជ

3.1 นางสาวลินไก้พากนยาเพิกถอนการสมรสจากชายหนุ่มอายุครบรอบสาม
นาที 1448 ก่อนอายุ 17 ปี ประการหนึ่ง หรือจนหนุ่มนี้กรรภ์ไม่ว่าชายหนุ่มจะอายุครบสาม
นาที 1448 หรือไม่อีกประการหนึ่ง สิทธิของเพิกถอนการสมรสเท่าไรเหตุฟ่ายืน นาที 1448
เป็นขั้นร่างบัง (นาที 1504) และในสิ่งที่ว่าการสมรสสมบูรณ์มาแท้เวลาสมรส
กรณีเช่นนี้ดีกว่า ชายหนุ่มย่อมเป็นผู้บรรลุนิติภาวะเพื่อการสมรสได้ เท่ากับก่อนนาที 1504
ให้อธิบายการสมรสสมบูรณ์โดยไม่ต้องรอมาที 1448 มาถึงแท้เวลาสมรสันนี้เอง

3.2 หากหาดทิพย์พากษาเพิกถอนการสมรสแล้ว เพราจะเหตุที่ชาย
หญิงอายุไม่ครบ 17 ปีก็มีรูป แต่ไทยที่กำลังไม่ถือบุญชาติให้ทำการสมรสก่อนอายุครบ 17 ปี
 เช่น ชายอายุ 16 ปี จะห้ามเป็นสมรสกับหญิงอายุ 15 ปี อยู่กันก็ได้ 6 เดือน หาก
 ให้พากษาเพิกถอนการสมรสรายนี้ ให้มีกฎหมายส่วนไก้เสียร้องขอ ผู้นี้เมื่อการสมรสของ
 ชายหญิงสืบสานต่อไป เพราจะดำเนินมาตรา 1448 จึงไม่อาจถือว่าเป็นบุญธรรมนิพิภาระเพรา
 การสมรสไก้ เหตุก็ว่า ไม่ใช่การสมรสตามเงื่อนไขมาตรา 1448

4. กรณีที่การสมรสของบุตรสาวนั้น เป็นไปจะเพราะป่าเป็นเงื่อนไขการสมรส บางประการ เช่นฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายเป็นคนวิกลจริต หรือเป็นคนไร้ความสามารถ สามารถ (มาตรา 1449) เป็นญาติสืบสายโดยพิพากษ์ในบริดังนา (มาตรา 1450). หรือเป็นเกลี้ยงบัญชีเป็นสามีภรรยา กัน (มาตรา 1458) เนื่องจาก มีอุบัติเหตุทางกายภาพน่าจะเป็น ไม่ชอบด้วย ไทยที่ขายผู้หญิงอาบูยัง ในกรอบ 20 ปีนับมุรัฟ ชายหนิงนั้นจะเป็นบุญธรรมุนิกิภาระ เพื่อการสมรสให้เสร็จได้

ในกรณีเช่นนี้ด้วย เยาวัณน์ได้ทำการสมรสโดยสุจริต คือไม่รู้ดังเหตุที่ทำใน
เมื่อไม่จะแต่ง บัญชีไม่เสียภาษีให้เป็นما เพราะการสมรสันน์ (นากรา 1499) ผู้นั้น
บัญชีเป็นผู้บันทึกภาระการสมรสให้ เนื่องจากกฎหมายไทยให้จ้ากค่าว่า "ภาษีให้เก็บ
นา เพราะการสมรส" จะเป็นภาษีเกี่ยวกับเรื่องอะไร ผู้นั้นการบรรลุนิติภาวะย่อมเป็น
สิทธิอย่างหนึ่ง ซึ่งชาวบ้านคงไม่เป็นมา เพราะการสมรสันน์

อีกประการหนึ่งหากผู้เยาว์ท่าการสมรสสำมีเงื่อนไขการสมรสขั้นเป็นไปจะกังวลว่าโดยไม่สุริท ก็อยู่ดี เนหะที่ทำให้เป็นไปจะแผลงห่าการสมรสอีก คันนี้ย่อมจะบ่ำบ้ำอ้างเพื่อจะเอาลิขิชั่วให้พ้าจาก การสมรสันนั้นไม่ได้ รายหยิบยกไม่มีความสัมพันธ์ ก่อภันจันท์สามีภริยา (นาครา 1498) กรณีเช่นนี้ ชายหญิงจะไม่อาจเป็นผู้บรรลุนิติภาวะ เท่าการสมรสได้

ระยะเวลาแห่งการเป็นผู้เยาว์

จากที่กล่าวข้างต้นนั้นแสดงว่า หากบุกคลิก อายุไม่ครบ 20 ปีบริบูรณ์ ก็หรือไม่ได้ทำการสมรสตามเงื่อนไขแห่งนาครา 1448 ก็ตี ย่อมถือว่าบุกคลนั้นเป็นผู้เยาว์ ซึ่งกฎหมายได้จำกัดความสามารถในการใช้สิทธิเพื่อคุ้มครองสิทธินี้ของผู้เยาว์ นั้นเอง

ในการจำกัดความสามารถในการใช้สิทธิสักก่อว่า แยกให้ 3 กรณี คือ

1. ระยะเวลาที่ผู้เยาว์ยังไม่มีความรู้สึกรับบิตรอบ
2. ระยะเวลาที่ผู้เยาว์มีความรู้สึกรับบิตรอบแล้ว
3. ผู้เยาว์ประกอบกิจกรรมค้าขาย

ผู้เยาว์ยังไม่มีความรู้สึกรับบิตรอบ

เกิดทางก หรือเกิดที่อายุยังน้อยมากในส่วนการแยก เจหน้าที ฯ ให้เกิด ผลกระทบกฎหมาย เช่น การซื้อขาย หรือหันกิจกรรมใดๆ ให้ก้าวหน้า เนื่อง เพราะถือว่าขาด เจหนานิทิกร รวมนั้นบ่อมีมีผล ในกรณีเมื่อเกิดในส่วนการใช้สิทธิให้ก้าวหน้า เนื่อง กฎหมาย จึงบัญญัติให้ผู้แทนโดยชอบธรรมคือผู้ใช้อำนาจปกครองห้ามจากการแทนผู้เยาว์ ระยะเวลา แห่งการไม่รู้สึกบิตรอบนี้จะมีอยู่นานเท่าไหร่ กฎหมายมิได้กำหนดไว้ จึงต้องพิจารณา ข้อเท็จจริง เป็นราย ฯ ไปว่า บุกคลนั้น ฯ มีความรู้สึกบิตรอบเข้มแข็งน้อยเพียงใด แต่ อาจ เทียบเคียงให้ในประมาณสกุลหมายอาญา ซึ่งมีกำหนดอย่างชัดเจนที่จะห้องรับโทษ ในอัตราทั่ว ฯ กัน (บุบธรรมวลาสกุลหมายอาญา นาครา 73-76)

บุ๊เบิร์ฟมีความรู้สึกนิ่งของแม้ว

เมื่อยุ้งเยาว์มีอาชญากรรมที่จะรักภัยนิทรรศน์ในการกระทำแผละมีความเข้าใจ
มากขึ้นพอควร กฎหมายก็ย้อนยันให้ยุ้งเยาว์ส่วนการห้ามติดกรรนไก่ โดยท้องอยู่ในความ
ดูแลและความยินยอมของบุตรphen โดยชอบธรรม ก็ที่บัญญัติไว้เป็นหลักในมาตรา 21 ว่า
“ยันยุ้งเยาว์จะห้ามติดกรรนไก่ ๆ กองไก่รักภัยนิยมของบุตรphen โดยชอบธรรมก่อนการ
การไก่ ๆ อันยุ้งเยาว์ไก่ห้ามปราหากความยินยอมที่ว่ามัน ท่านว่าเป็นไปเสีย เว้นแต่
จะกล่าวไว้ในมาตราหัวทั้งสี่ที่อ้างมัน”

รายงานการ 21 ที่ก่อจลาจลขึ้น สมารรถก่อหนอกดักหัวไปได้ดี

1. กิจกรรมที่ช่วยในมังคบ มากกว่า 21 ศี๊อห์ง ให้รับความยินยอมของบุพเพน
ให้ชอบธรรม
 2. บุพเพนให้ชอบธรรม
 3. การให้ความยินยอม
 4. ผลมังคบเมื่อบุพเพนที่มีกิจกรรมโดยมีให้รับความยินยอม

1. กิจการที่อยู่ในมังกัน มาตรา 21 ซึ่งผู้เยาว์ท้องไก้รับความยินยอม

กิจกรรมที่ก่อให้เกิดผลในกฎหมายໄກ็ซัน อาจเกิดขึ้นໄก็ 2 ทาง คือ

ก. นิกเหตุ เป็นการบัง เกิดผลกิจกรรมกฎหมายไทยที่ผู้ใดไม่ใช้เจตนาจะให้
เกิดผล เช่นนั้น กรณีไม่อยู่ในมังค์เรื่องความสมารถ เช่น การห้ามเมิก มันดินผู้ทำ
ละเมิดก็ซึ่ใช้ค่าทุกเหตุความเสียหายให้แก่ผู้ถูกละเมิด (มาตรา 420) ผู้ใดกันเองจะ
ไม่ได้รับประโยชน์ให้รับความเสียหาย กันนั้นหากผู้เยาว์ เป็นผู้กระทำการละเมิดก็ต้องรับผิด
ใช้ค่าทุกเหตุให้ผู้ถูกละเมิดไม่ว่าจะได้รับความเสียหายจากผู้แทนโดยชอบธรรมหรือไม่

๙. นิกิกรรม ໄກ้แก้การແສດງ ເຈັນາຊອງນຸກຄລ ເພື່ອໃນເຖິກຄອນກູມໝາຍ
ກົມາກຣາ 112 ນັບຜູ້ຄວ້າ “ອັນວ່ານິກิกรรมນີ້ໄກ້ແກ່ ກາຣໄກ ຖ້າ ຂັ້ນທຳລາງ ໂກຍຮອນກໍາຍກູມໝາຍ
ແລະກໍາຢີໃຈສັກ ມຸງໄກຍກຮອງທ່ອກກາຮຽບຸກນິກີສັນຫັນຮັບຮ່ວມວ່າງນຸກຄລ ເພື່ອຈະກ່ອນເປັນພຳລັງ
ໄອນ ສົງວນ ຜົມວ່າ “ອັນວ່ານັ້ນສີທີ” ຄົນນັ້ນເຫັນໃນກາຮັບຂອງມາຍ ກາຣູ້ມີ ຜົມວ່າ “ອັນວ່ານັ້ນສີທີ”

ກ່າວ ຈ ເຊື້ອນເປັນນິກິດຮມທັງສີນ ພຶ້ງຄານມາກຣາ 21 ນັບຜູ້ອີໃຫຍ້ເວົ້ວກ້ອງໄກ້ຮັບຄາມ
ນິມຍໝຈາກຜູ້ພານໄກຍຂອນຂຽນກຳນົມ

2. ຜູ້ພານໄກຍຂອນຂຽນ

ເນື່ອງຈາກຜູ້ເຍົວໃນອ້າຈາກກິດກາຮກ່າວ ຈ ກ້າວທັນເວງໄກ້ສັກລ່າວ ຈຶ່ງກ່ອນມີ
ຜູ້ຫາຍເຫຼືອຄຸ້ມກຮອງໃນຮະໜ່າງທີ່ເປັນຜູ້ເຍົວ ໃນວ່າໃນທາງສ່ວນຕົວນີ້ໃນທາງທົກພົບສິນ
ຄູ່ມາຍກໍາໜົກໃຫຍ້ເວົ້ວມີຜູ້ພານໄກຍຂອນຂຽນໃນກາຮກໍາດກາຮກ່າວ ຈ ແລະກໍາໜົກຄໍານາງ
ໜັ້ນທີ່ຂອງຜູ້ພານໄກຍຂອນຂຽນໄວ້ຫາຍປະກາດ ເພື່ອເປັນກາຮຸ້ມກຮອງປະໄຍຫຼົນຂອງຜູ້ເຍົວ
ໜຶ່ງອ່ານແຍກອໜີນາຍໄກ້ ສັນນີ້

- 1) ຜູ້ສ່ານາຮດເປັນຜູ້ພານໄກຍຂອນຂຽນ
- 2) ສີ່ຫີ່ແລະໜັ້ນທີ່ຂອງຜູ້ພານໄກຍຂອນຂຽນ
- 3) ຄວາມສິ້ນສຸກຂອງກາຮ ເປັນຜູ້ພານໄກຍຂອນຂຽນ

1) ຜູ້ສ່ານາຮດເປັນຜູ້ພານໄກຍຂອນຂຽນ ໄກແກ່

ກ. ຜູ້ໃຫ້ໜ້າຈຳປົກຮອງ (ປ.ພ.ກ. ນາກຣາ 1569 ຜູ້ໃຫ້ໜ້າຈຳປົກຮອງເປັນ
ຜູ້ພານໄກຍຂອນຂຽນຂອງບຸກຮ)

ຂ. ຜູ້ປົກຮອງ (ປ.ພ.ກ. ນາກຣາ 1598/3 ຜູ້ປົກຮອງເປັນຜູ້ພານໄກຍຂອນ
ຂຽນຂອງຜູ້ອູ້ໃນປົກຮອງ)

ບຸກຮ 2 ປະເທດສັກລ່າວຂ້າງທັນ ມີລັດໝະແດບໜ້າຈຳຫາທຳກາງກັນຊູ້ນັງ

ກ. ຜູ້ໃຫ້ໜ້າຈຳປົກຮອງ ການມາກຣາ 1566 ວຽກແຮກນີ້ຜູ້ອີກວ່າ “ບຸກຮ໌ທີ່
ບັນໄນບ່ຽນນິກິດກາຮກ່າວທີ່ໃຫ້ໜ້າຈຳປົກຮອງຂອງນິກາມກາ...” ສັນນີ້ ບິການາຮກົງ
ເປັນຜູ້ໃຫ້ໜ້າຈຳປົກຮອງບຸກຮຜູ້ເຍົວ ມີໜ້າຈຳໃນກາຮໃຫ້ຄວາມພືນບໍຍົນໃນກາຮກໍາດກາຮກ່າວ
ຜູ້ເຍົວ, ມີສີ່ຫີ່ໃນກາຮກໍາໜົກທີ່ອູ້, ທ່າໂທນຸກຮ, ໃຫຼຸກຮທ່າກາງງານການສົມຄວາມ, ມີໜ້າຈຳ
ໃນກາຮກໍາດກາຮກ່າວປະໄຍຫຼົນຂອງຜູ້ເຍົວ ໃນວ່າໃນທາງທົກພົບສິນທີ່ທາງສ່ວນຕົວ ມີໜ້າທີ່ໃຫ້
ຄວາມຊັບກາຮະເຊື່ອງໃຫ້ກາຮກິດໝາອນຮມ ຊາດ

จากมาตรา 1566 วรรคแรก และมาตรา 1569 บิการและมารยาทเป็นอย่างหนึ่ง
ให้เขียนลงในบันทึกของบุตร แต่ในบางกรณีกฎหมายบัญญัติให้อำน้ำจปกรองอยู่กับบันทึกของบุตร
ไว้ ก็ต้องบัญญัติกันไว้ใน มาตรา 1566 วรรค 2 คือ

1. บิการหรือมารยาทภายในบันทึกของบุตรเป็นอย่างเดียวกัน ข้อความ
บันทึกของบุตรจะถูกยกเว้นไปไม่ได้ 除非 นายวิทย์ แครานาง เพ็ชร์ เป็นบิการของบุตร
ก.ช.ก. นายวิทย์และนางเพ็ชร์ บัญญัติอ่อนน้ำจปกรอง ก.ช.ก. ร่วมกัน หากนายวิทย์
หาย นางเพ็ชร์ยังคงบัญญัติอ่อนน้ำจปกรอง ก.ช.ก. แต่เพียงบุตรเสียหายไป ก็ตามมาตรา 1566
อนุมาตรา 1

2. ในเมื่อนอนว่าบิการหรือมารยาทบันทึกของบุตรหรือไม่ ให้กรรมที่บันทึกของบุตร
ไปจากภัยล่าแพ่นหรือดินท่ออยู่ โดยไม่มีชื่อพ่อแม่ส่วนใด 除非 ในส่วนการดูแลที่ก่อให้เกิดใน
เมื่อนอนว่าบันทึกของบุตรหรือไม่ กันนี้หากจะให้เขียนน้ำจปกรองอยู่ย่อมเป็นการซักซ่องในการ
ใช้อำน้ำจปกรองความปกติ กฎหมายจึงบัญญัติให้ห้ามไปจากภัยล่าแพ้โดยไม่เมื่อนอนว่าบันทึก
ของบุตรหรือตามนี้เมื่อก่อนน้ำจปกรองไปทางกฎหมาย ข้อความบันทึกของบุตรจะถูกยกเว้นไป

3. บิการหรือมารยาทบันทึกของบุตรสั่งให้บุตรคนใดรับความสามารถหรือเสื่อมเสียรับความ
สามารถ ในกรณีเช่นนี้ บิการหรือมารยาทคนนั้นย่อมไม่สามารถใช้อำน้ำจปกรองในบุตรผู้เยาว์
ไว้ เพราะเมื่อในเรื่อง เกี่ยวกับตนเองก็ไม่สามารถดูแลตนเองให้แล้ว กันนี้กฎหมายจึงบัญญัติ
ให้ห้ามน้ำจปกรอง เช่นกัน

4. บิการหรือมารยาทบันทึกของบุตรคนใดรับความสามารถหรือเสื่อมเสียรับความ
สามารถ ในกรณีเช่นนี้ บุตรไม่สามารถที่จะใช้สิทธิหน้าที่ของตนเพื่อรักษาบุตรของ
ประโยชน์ของบุตรผู้เยาว์ไว้ เพราะขาดศักดิ์สัมพันธ์อยู่ ในการพิจารณาลิ่งควรหรือไม่ควร
กันนี้กฎหมายจึงบัญญัติให้อำน้ำจปกรองอยู่กับบันทึกของบุตรเพื่อป้องกันบุตรที่มีสภาพจิตปกติ

5. หากสั่งให้อำน้ำจปกรองอยู่กับบันทึกของบุตร ให้กรรมที่บันทึกจะสั่งนี้
เมื่อป่วยให้ป่วยหนักใช้อำน้ำจปกรอง ให้ยึดชอบหรือยึดความประพฤติชั่วคราว ซึ่งอาจเป็น

ความเสียหายแก่บุญเยาว์ ศาลยังคงพิจารณาสั่งให้อ่านจากปีก่อนอีกฝ่ายหนึ่งไว้

๖. กรณีบุกรุกเกิดจากหุ้นผู้ไม่ใช่การสมรสกับชาย และยังนิโภกเป็นบุกรุกของหุ้นผู้ชายตามมาตรา 1547 คือมีความต้องการที่จะเมียนรับรอง เกิดเป็นบุกรุกนั้นเอง ในกรณีบุกรุกนั้นย่อมเป็นบุกรุกของหุ้นผู้ชายของมารดาเท่านั้น มารดาอย่างเป็นบุ้นชื่อพ่อ

๗. บุปกรรม ทราย บ.พ.พ. มาตรา 1598/3 วรรคแรก บัญชีไว้ว่า “บุปกรรม เป็นบุ้นผู้แทนโดยชอบธรรมของบุตรบุญในบุปกรรม” กรณีบุญเยาว์จะมีบุปกรรมไว้กันหมายความว่า บุญเยาว์ไม่มีความสามารถทาง หรือมีแพทย์กดอนอ่อนจากปีก่อน จึงมีบุปกรรมซึ่งเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของบุญเยาว์ ทั้งในทางส่วนตัวและทรัพย์สิน บุปกรรมนี้อาจมีกันเพียง หรือหลายคนก็ได้ตามสมควรแก่กรณี ดังในมาตรา 1585 บัญชีไว้ว่า “บุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ และไม่มีความสามารถทาง หรือมีความสามารถทางกดอนอ่อนจากปีก่อน เสียแพ้นั้น うちรักให้มีบุปกรรมซึ่งในระหว่างที่เป็นบุญเยาว์ ก็ได้” ในกรณีบุ้นชื่อพ่ออ่านจากปีก่อนอ่อนจากมาตรา 1582 จะถ้าบุปกรรมเพื่อจัดการทรัพย์สิน เป็นพิเศษก็ได้

มาตรา 1585 นี้ แสดงว่าการถังบุปกรรม รวมทั้งไว้กันนั้น นอกรากในกรณีบุญเยาว์ไม่มีความสามารถทาง หรือมีความสามารถทางกดอนอ่อนจากปีก่อนทั้งหมด แล้วอาจเกิดขึ้นจากการถังบุปกรรมของบุปกรรมบางส่วนควบ โดยเพียงถังบุปกรรมซึ่งเฉพาะในส่วนนั้น เช่น ถ้าบุ้นชื่อพ่ออ่านจากปีก่อนกดอนอ่อนจากปีก่อนในส่วนเกี่ยวกับทรัพย์สินของบุญเยาว์ ศาลจึงถังบุปกรรมซึ่งเพื่อจัดการทรัพย์สินของบุญเยาว์ในส่วนนั้นได้

บุปกรรมตามมาตรา 1585 นี้จะมีอยู่เฉพาะในระหว่างที่เป็นบุญเยาว์เท่านั้น ในการรักให้มีบุปกรรมนั้น ในมาตรา 1586 บัญชีไว้ว่า “บุปกรรมตามมาตรา 1585 จะถังโดยพิมัยกรรมของบุกการหรือมารดาซึ่งถูกพิจารณาที่หลังก็ได้ หรือญาติของบุญเยาว์หรืออัยการร้องขอศาลจะถังก็ได้” ดังนั้นบุคคลจะเป็นบุปกรรมได้ 2 กรณี คือ

๑. โดยพิมัยกรรมของบุกการหรือมารดาซึ่งถูกพิจารณาที่หลังจะบุญไว้ เพราะเมื่อยังมีบุกการหรือมารดาอยู่ บุกการหรือมารดาที่ยังมีชีวิตรอยู่ยังเป็นบุ้นชื่อพ่ออ่านจากปีก่อนตามมาตรา

1566 (1) เมื่อบาñoการค้าที่มีชีวกอญ្តกากยลงแล้ว หากไม่ได้รับในพิธีกรรมให้ผู้ใดเป็นบุปครองบุตรของตนซึ่งยังเป็นบุ้เยาว์แล้ว บุคคลนั้นก็เป็นบุปครองให้ตามกฎหมาย

2. ไทยหลักแห่งกัง อาจเดิกไทย

ก. บุ้เยาว์ไม่มีบ้านการค้า เช่น ไปจากภูมิลำเนาไม่ทราบเป็นอย่างไร

ข. บ้านการค้าอยู่ในบุปครองไว้ในพิธีกรรม

ก. บุ้เยาว์บ้านการค้า แห่งบุปครองอ่อนกว่าบุปครอง

ใน ๓ กรณี เมื่อผู้ใดซึ่งบุ้เยาว์หรือพันกัน อัยการร้องขอค่าเสียหายตั้งบุปครองซึ่งก็ได้ แก้ในข้อ ก. นั้น อาจเป็นการถอนอ่อนกว่าบุปครอง แต่เพียงบางส่วนก็ได้ ลักษณะดังนี้

บุกปล้ำอาจ เป็นบุปครองกันที่กล่าวข้างต้นนั้น ไทยหลักบุ้ห์มรรคุนิภิภาวะบ่ขุ อาจเป็นได้ กันบัญชูกิริในเมืองรา 1587 แม้เชื้อยกเว้พิให้เป็นบุปครองก็ได้

1. บุช่องค่าเสียหาย เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

2. บุช่อง เป็นบุกปล้มตระลาย

3. บุช่อง ในเมืองสมที่จะบุปครองบุ้เยาว์หรือหรพย์สินของบุ้เยาว์

4. บุช่องมีหรือเกณฑ์กิในศาลาบุ้เยาว์ บุพการี หรือพื้นอ่องร่วมนิภัยการค้า หรือร่วมแบนีกิการค้าบุ้เยาว์

5. บุช่องบ้านเรือนการค้าที่ถ่ายพื้นที่ให้บุช่องห้ามไว้ให้เป็นบุปครอง

2) สิทธิและหน้าที่ของบุ้แห่นไทยชุมชน

สำนักสิทธิและหน้าที่ของบุ้ใช้อำนาจบุปครองและบุปครอง เกี่ยวกับบุ้เยาว์ นั้นจะให้แยกออกเป็น ๒ กรณี คือ

กรณีที่ ๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับบุ้เยาว์

กรณีที่ ๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับหรพย์สินของบุ้เยาว์

กรณีที่ 1 ในส่วนที่เกี่ยวกับค้าผู้เยว่

จากมาตรา 1598/2 ชึ้นบัญญัติว่า “บูปกรองมลิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกัน
บูร์เชื่ออำนาจบากครองทนมนากรา 1564 วาระหนึ่ง และมาตรา 1567” จึงแยกไว้ดังนี้

ก. สิทธิของบูร์เชื่ออำนาจบากครองและบูปกรอง ตามในมาตรา 1567

บัญญัติว่า

“บูร์เชื่ออำนาจบากครองมลิทธิ

1. กำหนดที่อยู่ของบุตร
2. ห้ามบุกรกามสมควรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอน
3. ให้บุกรห้ามการงานกามสมควรแก้ไขความสามารถและฐานานุญาต
4. เรียกบุกรกินจากบุคคลอื่นซึ่งกักบุกรไว้โดยมิชอบด้วยกฎหมาย”

พม่ากราสก้าวข้างหนันกันให้บูร์เชื่ออำนาจบากครองมลิทธิทั่ว ๆ 4 ประการ
เพื่อเพิ่มไก่ลิทธิสก้าวันนั้น เป็นหน้าที่ของบูร์เชื่ออำนาจบากครองหรือบูปกรอง ที่จะห้องความสุน
ธรรมผู้เยาว์นั้นเอง ซึ่งบูร์เชื่ออำนาจบากครองหรือบูปกรองอาจถูกห้ามรับนิเกิลในการฟื้นฟูให้ความ
ร่วมกันระหว่างกิจกรรมสัมภาระในการควบคุมผู้เยว่

1. กำหนดที่อยู่ของบุตร จากบทบัญญัตินี้สองคดีดังนี้ ป.พ.พ. มาตรา 51
ชึ้นบัญญัติว่า “ภูมิลำเนาของผู้เยว่ ไก่แก้ภูมิลำเนาของผู้แพน ไก่ชอบธรรม” ซึ่งเป็น
การให้ลิทธิแก่ผู้แพน ไก่ชอบธรรมที่จะก่อหนอกให้ผู้เยว่มีที่อยู่ เกี่ยวกับตนไก่

2. ห้ามบุกรกามสมควรเพื่อว่ากล่าวสั่งสอน กฎหมายไนลิทธิในการห้า
มห้า เพื่อว่ากล่าวสั่งสอนเท่านั้น และท้อง เป็นการห้ามห้ามกามสมควรห้าม หากใช้ลิทธิใน
การห้ามห้ามกามเกินสมควรแก้เหตุ เช่น ศีวนสกน, ล้านโซ่กัชชิ่ว และไม่ให้อาหาร ฯลฯ
อาจถือไก่ลิทธิเมื่อการใช้อำนาจบากครอง ไก่ชอบธรรม ซึ่งขอให้ดูอ่อนอ่อนอำนาจบากครอง เสียไก่

3. ให้บุกรห้ามการงานกามสมควรแก้ไขความสามารถและฐานานุญาต บูร์เชื่ออำนาจ
บากครองมลิทธิที่จะให้บุกรห้ามการงานไก่ ไก่ค่านึงลีวัย, ความสามารถ และกำลังของบุกร
ห้าม เพื่อยืนให้เป็นการเกินกว่าจะ และความสามารถของบุกร

4. เรียนบุตรศึกษาจากบุคคลอื่นเช่นกับคร่าว โถมิชอนคัวยกูหมาย หากบุคคลอื่น กับบุตรไว้โถมิชอนคัวยกูหมาย ผู้ใช้อ่านอาจปักรองหรือผู้ปักรองมีสิทธิ์จะเรียนบุตรผู้เยาว์ ศึกษา

๓. หน้าที่ของผู้ใช้อ่านอาจปักรองและผู้ปักรอง
ความในมาตรา 1564 บัญญัติว่า

"มิภารการค่าจ้างห้องอุปการะเลี้ยงดูและในการศึกษาตามสมควรแก่บุตรในระหว่างที่เป็นผู้เยาว์"

บิภารการค่าจ้างห้องอุปการะเลี้ยงดูบุตรซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว แต่เฉพาะผู้พิพากษาและหาเลี้ยงคนเองได้"

1. การอุปการะเลี้ยงดู เนื่องจากผู้เยาว์ที่ไม่สามารถดูแลรับผิดชอบตัวเอง หรือที่สามารถดูแลรับผิดชอบแล้วตัวเอง ยังไม่สามารถช่วยเหลือเลี้ยงดูเองได้ จึงเป็นหน้าที่ของบิภารการค่าจ้างเป็นผู้ใช้อ่านอาจปักรอง หรือผู้ปักรองห้องอุปการะเลี้ยงดูผู้เยาว์ตามสมควรแก่บุตร ของผู้ใช้อ่านอาจปักรองและผู้เยาว์

ตามมาตรา 1564 วรรคแรก มิภารการค่าจ้างเป็นผู้ใช้อ่านอาจปักรองก็ หรือผู้ปักรองก็ มีหน้าที่ห้องอุปการะเลี้ยงดูเฉพาะในระหว่างที่เป็นผู้เยาว์เท่านั้น (กฎหมาย 1598/2)

ในการนี้ผู้เยาว์บรรลุนิติภาวะแล้ว ความเป็นผู้ปักรองเป็นสุคลง ผู้ปักรองจึงไม่มีหน้าที่ห้องอุปการะเลี้ยงดูผู้เยาว์อีก แต่สำหรับบิภารการค่าจ้างเป็นผู้ใช้อ่านอาจปักรองนั้น เมื่อบุตรบรรลุนิติภาวะแล้ว หากเป็นผู้พิพากษาและหาเลี้ยงคนเองไม่ได้ มิภารการค่าห้องมีหน้าที่อุปการะเลี้ยงดูกับยังบัญญัติในมาตรา 1564 วรรคสอง

2. การศึกษา การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่บุคคลทุกคนจะห้องไกรับ คั้งนั้น บิภารการค่าห้องผู้ปักรองจึงห้องมีหน้าที่ให้ผู้เยาว์ไกรับการศึกษาตามสมควร เพื่อสามารถใช้ในการทำงานชีวิตและประกอบอาชีพให้พอสมควรเมื่อเดินทางเข้า ตามมาตรา 1564 วรรคแรก

นั้น หังนิคามารากานรือญูปักรอง มีหน้าที่คิงกล่าวในระหว่างที่เป็นญูเยาว์เท่านั้น เปื่อยุทธ
บรรลุนิกภาวะแล้วนิคามารากานรือญูปักรองยังไม่มีหน้าที่คิงกล่าวท่านกนัญญา (มาตรา 1564
วรรคแรก และมาตรา 1598/2)

กรณีที่ 2 ในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้เยาว์

ป.พ.พ. มาตรา 1571 บัญญัติว่า "อ่านใจปักครองนั้น รวมทั้งการจัดการทรัพย์สินของบุตรกaway และให้จัดการทรัพย์สินนั้นกawayความระมัดระวังเช่น วิญญาณจะเป็นกระทำ" และป.พ.พ. มาตรา 1598/3 วรรคสอง บัญญัติว่า "ให้นำ---มาตรา 1571 --- มาใช้บังคับแก่ผู้ปักครองและผู้อยู่ในปักครองโดยอนุโลม"

จากบทนี้ในสองมาตราเรานี้เป็นการจำกัดความสามารถในการใช้สิทธิของผู้เยาว์ ประการหนึ่งเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้เยาว์ โดยให้ผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครองมีอำนาจในการจัดการทรัพย์สินของผู้เยาว์ด้วย เพื่อเป็นการคุ้มครองทรัพย์สินของผู้เยาว์ หรือป้องกันมิให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของผู้เยาว์ ซึ่งผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครองท้องถิ่นจัดการทรัพย์สินนั้นด้วยความระมัดระวังเช่นวิญญาณจะหึงกระทำ หากประมาทเลินเล่ย์ให้ความระมัดระวังและมีความเสียหายเกิดขึ้น ผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครองท้องรัฐต้องรับผิดชอบให้กับสินใหม่แทน

จากกลักทั่วไปที่ใหญ่ใช้อ่านอาจปักกรองหรือบูรณาการปักกรองมีลิขิจักการหัวพับเป็นช่องบูรณาการนั้น ให้มีหน้าดังคีย์เก็บเงินไว้ 4 กรณีคงท่อไปนี้ คือ

1. เมื่อมีบุคคลโอนทรัพย์สินให้ผู้เยาว์โดยพิมพ์กรรมหรือโดยการให้โดยเส้นทาง
โดยมีเงื่อนไขว่าให้บุคคลอื่นออกจากบุญชี้ใช้อำนาจปกครอง เมื่อบุญชี้จากการจนกว่าผู้เยาว์จะบรรลุนิติภาวะ
กรณีเช่นนี้ บุญชี้จะจัดการทรัพย์สินนั้นท้องเมื่อบุญชี้ซึ่งบุญชี้โอนระบุชื่อไว้ หรือถ้าไม่ได้ระบุไว้ก็ท้องให้ศาลอ
สัง (กฎหมาย 1577) เห็นใจว่า บุญชี้ใช้อำนาจปกครองหรือบุญชี้ปกครองในมีผลเชิงการทรัพย์สิน
ที่บุญชี้โอนให้ผู้เยาว์นั้น

2. เมื่อยู๊ไซซ์จำนวนปักครองสลับมารอก และยู๊เบ่าว์มีลิขิตไว้ก็รับมารอกนั้นโดยการลืม
มารอกแล้ว ยู๊ไซซ์จำนวนปักครองที่สลับมารอกในมีลิขิตจัดการและใช้หัวพับลิมช่องยู๊เบ่าว์ลืมมารอกนั้น

ฉบับจึงห้องมีการทั้งบูรจักการทรัพย์สินคังกล้วนชื่น เชนเดียวกับการณ์ในมาตรา 1577 (คุณมาตรา 1615 และมาตรา 1616)

บูรจักการทรัพย์สินของบูรเจ้าว์กานขอ 1 และขอ 2 คังกล้วนนี้ มาตรา 1577 ให้ นำมาตรา 60, 61 และมาตรา 63 มาใช้บังคับโดยอนุโลม หมายความว่า บูรจักการทรัพย์สินมี หน้าที่เช่นเดียวกับทั่วแทนจัดการทรัพย์สินของบูรเจ้าว์และศาลเมืองอาจสั่งให้บูรจักการนั้น

- (1) หากประทันให้ไว้เพื่อการที่จัดทำ และเพื่อส่งคืนทรัพย์สินที่มอบไว้
- (2) แจ้งรายงานให้ทราบว่าทรัพย์สินนั้นเป็นอย่างไร
- (3) ไกรับสินจ้างคิค้ายจากกองทรัพย์สินนั้น

3. นิกิกรณ์อันเกี่ยวกับทรัพย์สินของบูรเจ้าว์ซึ่งบูรจักการนั้นอาจปักครอง หรือบูรจักการ จะกระทำได้ เมื่อไกรับอนุญาตจากศาลเลือกอุทธรณ์ (มาตรา 1574 และมาตรา 1598/3) ได้แก่

3.1 ขาย แลกเปลี่ยน ขยายฝาก จำนวน ปลดจ่านอง ในเกบูรจานอง หรือ โอนสินธิจ่านองอสังหาริมทรัพย์ หรือสังหาริมทรัพย์ที่อาจจ่านองได้

หมายความว่าทรัพย์สินของบูรเจ้าว์ที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ (มาตรา 100) เช่น ที่ดิน หรืออสังหาริมทรัพย์ที่อาจจ่านองได้ (คุณมาตรา 703) เช่น แพ สักว์พาหนะ เรือกลไฟ ฯลฯ เนื่องจากเป็นทรัพย์สินประเภทที่สำคัญ บูรจักการนั้นอาจปักครองจะนำไปขาย แลกเปลี่ยนกับทรัพย์สิน ของบูรเจ้าว์ ขยายฝาก (การขยายโดยมีสิทธิได้ศึกษาในกำหนด), จำนวน (การเอาทรัพย์สินนั้นไป ทราบเป็นประทันการซาระหนึ้น) ไม่ได้ เว้นแต่จะไกรับอนุญาตจากศาลก่อน เพาะะการกระทำ เนื่องจากเป็นการจ่าหน่ายทรัพย์สินของบูรเจ้าว์หรือก่อภาระบูรจักการนั้นให้แก่ทรัพย์สินของบูรเจ้าว์ทั้งสิ้น

ส่วนการปลดจ่านองให้แก่บูรจานอง หรือโอนสินธิจ่านองเป็นกรณีที่บูรเจ้าว์ไม่มีสิทธิ จ่านองอยู่แล้ว การที่บูรจักการนั้นอาจปักครองหรือบูรจักการนั้นจะปลดจ่านองให้แก่บูรจานอง หรือโอนสินธิ จ่านองก็ยังทำให้บูรเจ้าว์เสียสิทธิในการบังคับจ่านองเช่นกัน จึงห้องไกรับอนุญาตจากศาลก่อน

ด้วย หมายความว่าที่คืนแทนเบก์ตามลำพังนั้น เมบูรจักการนั้นจะซื้อโคงสุจริต ลักษณะนั้น ก็คงไม่บูรจักการนั้นเบก์

นายท่านไก่เก็บค่าเช่าจากที่ก่อสร้างเมืองกัมมานปารามาณ 4 ปี แล้ววิริยาบุตรก้าย Ioan ชายส่วนของตนและส่วนของบุตรบุญธรรมในแก่ทายาทอันกามล่าพัง เช่นนี้ การโอนนั้นไม่ มีอกหักเด็ก (ฎีกาที่ 480/2489)

ในการเอาที่กันไม่มีโฉนด พร้อมทั้งสิ่งปลูกสร้างบนที่กันอันเป็นของบุตรไปขายฝาก เขาไว้ มีก้าหนกได้ศึกษาใน 10 ปี ในนามตนเอง เป็นส่วนตัว มิใช่ท่าแทนบุตร กัมนี้ ระบุนำสัญญาณไชยันบุตรในไก่ และบูรับซื้อฝากจะอ้างว่าไก่ครองกรองมาครม 10 ปีแล้วก็ ไม่ไก้ออก เพราะเมื่อสัญญาณนั้นไม่ถูกหักบุตรกัมกล่าวผลว่า การครอบครองของบูรับซื้อฝาก กรณีสัญญาและภัยกิริยาที่ปฏิบัติก็คงกัน เป็นที่น่อง เอาที่กัน เป็นประกันเงินธ์ ไกยญี่ให้ สิทธิได้ถอนไก่ยกยใน 10 ปี ฉะนั้นภายในกำหนด 10 ปีนั้นบูรับซื้อฝากจะอ้างว่าตนครอบครอง ก้ายเจกนา เมื่อเจ้าของหาไก่ไม่ (ฎีกาที่ 1112/2494)

บุญชาบที่กันทากก่อนโอนที่กัน มีบุตร เป็นบุญบุญเยาว์ มารากษอง เก็บ Ioan ชายที่กัน mgr กก กรณีสัญญาที่บุกภายในไก่ไว้ ไม่ใช่กรีดตาม บ.พ.พ.มาตรา 1574(1) ที่จะต้องไก่รับ อนุญาตจากศาลก่อน (ฎีกาที่ 587/2522)

บูญแพนไกยขอนชาร์รนแมลงหนี้จำลอง เป็นชายฝากที่กันของบุญบุญเยาว์ ไกปไม่ไกรับ อนุญาตจากศาล ไม่ถูกหักบุญเยาว์ แม่บุญเยาว์ไม่มีชื่อใน บ.ส.3 ชื่อ เป็นชื่อบูญแพนไกยขอนชาร์รน รับมารากแทบบุญเกียกคณ บูญแพนไกยขอนชาร์รนของบุญเยาว์ขอเพิกถอนไก่แมลง รวมทั้งส่วน ของตนและของบุญเยาว์ที่รวมกันญี่ แม่เพิกถอนแม้วก็คงทิกร่วมของบุญกาม เกิน บูรับซาย ฝากขันไลบุญเยาว์ และบูญแพนไกยขอนชาร์รนไม่ไก่ (ฎีกาที่ 314, 315/2519)

3.2 ก่อทั้งนรือกราทำให้สูญเสียลงหั้งหมก หรือบางส่วนซึ่งทรัพย์สิทธิอัน เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายนรือกฎหมายอื่น

ทรัพย์สิทธิอันเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ เช่น ภาระจ่ายภาษี (มาตรา 1387) สิทธิเก็บกิน (มาตรา 1417) สิทธิอาศัย (มาตรา 1402) ฯลฯ เหล่านี้บูร์ใช้ชื่อนาม ประกอบจะทำให้สูญเสียลงหั้งหมกหรือบางส่วนในกรณีบุญเยาว์มีทรัพย์สิทธิอันก่อความเสียหาย

หรือจะก่อตั้งให้เกิดขึ้นในกรณีบุ้ญเยาว์ยังมิได้ทรัพย์สินแล้วก็ ผู้ใช้อำนาจปกครองหรือบุปผารองนั้นก็คงໄก้รับอนุญาตจากศาลก่อน เพื่อจะเป็นการช่วยเหลือทรัพย์สินที่ของบุ้ญเยาว์ หรือเป็นการก่อตั้งทรัพย์สินใหม่อาจก่อการะบุยกันให้บุ้ญเยาว์

ตัวอย่าง นาราดา ซึ่ง เป็นบุ้ญพัน ไทยขอธรรมของบุกรุ่นบุ้ญเยาว์ ให้ทำสัญญาและจะห้ามการจะรับอยู่ในบ้านท่ามนานาบนที่ก่อนของบุ้ญเยาว์ โดยมิໄก้รับอนุญาตจากศาล ก่อน สัญญานั้นไม่มีบุยกันบุ้ญเยาว์

3.3 จำหน่ายนรือก่อซื้อบุยกันที่จะให้จำหน่ายไปซึ่งลิหริเรียกร้องที่มุงจะก่อตั้งหรือโอนไปซึ่งทรัพย์สินที่ก่อน หรือที่จะห้าวให้ที่กันปลดออกจากลิหริกล่าว

ตามกฎหมายนี้หมายความว่า หาบบุ้ญเยาว์ ไม่ทรัพย์สินที่ก่อนก็ มีสิทธิเรียกร้องที่มุงจะก่อตั้งทรัพย์สินที่ก่อนก็ ผู้ใช้อำนาจปกครองหรือบุปผารองจะจำหน่าย ก่อซื้อบุยกันที่จะจำหน่ายนรือโอนไปซึ่งทรัพย์สินที่กันกล่าว หรือที่จะห้าวให้ที่กันปลดออกจากลิหริกล่าวไม่ได้ เว้นแต่จะໄก้รับอนุญาตจากศาลก่อนเท่านั้น เช่น มีบุ้ญเจ้าที่กันมาจำหน่ายเป็นประกันการชำระหนี้ ผู้ใช้อำนาจปกครองหรือบุปผารองจะปลดภัยอันห้าวให้ที่กันเน็มปลดออกจากลิหริจันของไม่ได้ เว้นแต่จะໄก้รับอนุญาตจากศาล เมื่อเห็นว่า เป็นประโยชน์แก่บุ้ญเยาว์ เท่านั้น

3.4 ในเช้าօสังหาริมทรัพย์เดินสวนปี หรือในเช้าชื่օสังหาริมทรัพย์ กฎหมายนี้มีบุญเจ้าที่กันการให้เช้าหรือในเช้าชื่อทรัพย์สินประเกดหสังหาริมทรัพย์เท่านั้น คันนั้นหากเป็นสังหาริมทรัพย์ยังไม่อยู่ในข้อหันนี้ หรือด้วยเป็นการเช้าหรือเช้าชื่օสังหาริมทรัพย์จากบุญอื่น ก็ไม่อยู่ในข้อหานี้เช่นกัน

ตัวอย่าง บิกนารากบูปปกครอง เก็งห้าสัญญาในเช้าօสังหาริมทรัพย์ของ เก็ง เป็นเวลากว่าสามปี โดยห้าหมังสือสัญญาดันเงงช៊ែ សัญญานั้นย้อมฟองร่องมังกันกันໄก้ เที่ยงสามปี ฉะนั้นพยัญชนะบุปผารองห้าสัญญานั้นໄก้มิໄก้รับอนุญาตจากศาล สัญญานั้นก็คงบุยกัน เก็งเป็นเวลาสามปี (ฎีกาที่ 291/2491)

บิการูปแบบโภยขอธรรมของผู้เยาว์ท่าสัญญาให้เข้าอสังหาริมทรัพย์ของผู้เยาว์ มีกำหนดเดินกว่าสามปี โดยไม่ได้รับอนุญาตจากศาล ซึ่งมีผลบังคับให้เพียงสามปี หลังจากนั้นสัญญาหาบูกันผู้เยาว์ไม่ และกรณีเช่นนี้ไม่ใช้มีข้อความอันผู้เยาว์จะให้สักขยาณน์ไว้ (ฎีกาที่ 876/2516)

3.5 ข้ายหรือแพกเบลี่ยนสังหาริมทรัพย์ที่มีทะเบียนแสดงกรรมสิทธิ์หรือเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ผู้เยาว์ไปโดยการรับมารถ หรือโดยการให้โดยเส้นทางจากบุคคลอื่น นอกจากมีการตราสาร

หมายความว่า หากผู้เยาว์ได้รับสังหาริมทรัพย์ที่มีทะเบียนแสดงกรรมสิทธิ์หรือเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์จากบุคคลใดทางมารถก็ได้ หรือโดยการให้โดยเส้นทางก็ได้ ผู้ใช้ชื่อเจ้าของบุคคลนี้ไปปลดปล่อยเจ้าของบุคคลนี้ไม่มีอำนาจสังหาริมทรัพย์เหล่านั้นไปขาย หรือแพกเบลี่ยน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาล

กัวอย่าง นายชาญยุทธ์ช้าง 1 คัว ในม้ายพล อายุ 18 ปี ซึ่งเป็นหนานโดยเส้นทาง กันน้ำกิมการกานหรือบุปผกรองของนายพัด ระบะช้างไปแพกเบลี่ยนเงินมาแทน หรือจะขายช้างคันนี้ไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาล

3.6 ในรูปนี้เงิน บิกมารกานหรือบุปผกรอง จะกระทำการแทนผู้เยาว์ โดยนำเงินของผู้เยาว์ไปในบัญชีนี้ไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาล แต่ถ้ามีการตามหรือบุปผกรองจะถือว่าเรียบเงินบัญชีมาใช้เพื่อประโยชน์ของผู้เยาว์บ่อนไม่ถูกในชื่อห้ามตามมาตรา 1574(6)

กัวอย่าง กูหมายห้ามแท้ว่าบุปผกรองให้เงินแทนเก็ก กองขออนุญาตศาลก่อนจะแบ่ง เดยไปปัจจุบันการที่บุปผกรองถูกเงินแทน เก็กภัยบ่ย เป็นการขอกันคุณท (ฎีกาที่ 927/2485)

มารากุ๊กใช้อันใจบุปผกรองและเป็นบุปแบบโภยขอธรรมของบุกรผู้เยาว์ ถูกเงินแทนผู้เยาว์มาใช้เพื่อประโยชน์แก่ผู้เยาว์ การถูกเงินนับบุกพันผู้เยาว์ (ฎีกาที่ 848/2496)

3.7 นำทรัพย์สินไปแสวงหาผลประโยชน์ นอกจานในกรณีบัญชีไว้ใน
มาตรา 1598/4(1),(2) หรือ (3)

หมายความว่า บิความารคหหรือบัญญัตกรองจะนำทรัพย์สินของบัญญัติไปแสวงหาผล
ประโยชน์เป็นประการอื่นไม่ใช่ นอกจาน

3.7.1 ซื้อพันธบัตรรัฐบาลไทย หรือพันธบัตรที่รัฐบาลไทยค้ำประกัน

3.7.2 รับขายฝากหรือรับจำนำของสังหาริมทรัพย์ในลักษณะ แต่
จำนวนเงินที่รับขายฝากหรือรับจำนำของท้องไม่เกินกึ่งราคากลางของสังหาริมทรัพย์นั้น

3.7.3 ฝากประจำในธนาคารที่ค้างชื่นโดยกฎหมายหรือที่ได้รับ
อนุญาตให้ประกอบกิจการในราชอาณาจักร

หากจะนำทรัพย์สินของบัญญัติไปแสวงหาผลประโยชน์เป็นอย่างอื่นอกจากนี้
ต้องได้รับอนุญาตจากศาล

3.8 ประนีประนอมความคือข้อกลงในอันที่จะระงับข้อพิพาทนอ้ятьยันใจ
อันหนึ่ง ซึ่งมีอยู่หรือที่จะมีขึ้นในสิ่งใดโดยทั่งยอมบ่นผู้ตัดสินให้แก่กัน เมื่อเกิดมีประนีประนอมความ
ความคืบคล่าวแล้ว ทำให้การเรียกร้องซึ่งแต่ละฝ่ายได้ยอมสละนั้นระงับลงไป และทำให้แท่
ละป่ายได้ทิวทัศน์ที่แสดงในสัญญาประนีประนอมความแทน (กฎหมาย 850, 852)

กันนั้น บัญญัติอ่านจากครองหรือบัญญัตกรองจะทำการประนีประนอมความอันเป็น
การสละสิทธิ์ที่มีความสัญญาของบัญญัติให้ก่อเมื่อได้รับอนุญาตจากศาลเท่านั้น

ทวอย่าง นาราบัญญัติทำสัญญาประนีประนอมความเกี่ยวกับทรัพย์สินของบัญญัติ
โดยไม่ได้รับอนุญาตจากศาล ย่อมไม่บัญญัติให้

ข้อเท็จจริงมีว่า นาราของบัญญัติให้หนังสือสัญญาประนีประนอมความกับเจ้าเดย
(บิการของบัญญัติ) ว่า ได้รับเงินจากเจ้าเดยแล้วจะไม่เกี่ยวข้องกับเจ้าเดยหันไปฐานะล้วนกัวและ
ในฐานะแทนเก็กที่อ้างว่าเกิดจากเจ้าเดย โดยมีการคัญญัติไม่ได้รับอนุญาตจากศาลให้ทำสัญญา
ประนีประนอมความໄก์ กันนี้สัญญานั้นย่อมไม่มีผลบัญญัติลังบัญญัติ บัญญัติโดยมีการคืนเป็น

ผู้แทนโดยชอบธรรมจึงมีอำนาจห้องข้อในศาลพิพากษาว่าผู้เยาว์เป็นบุตรของจำเลย และให้จำเลย
ชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรค่าใช้จ่ายในการศึกษาໄก็ (ฎีกาที่ 1077/2514)

สิทธิเรียกค่าสินใหม่ทดแทนจากผู้ทำละเมิดเป็นทรัพย์สินอย่างหนึ่ง การทำสัญญา
ประนีประนอมความเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องค่าสินใหม่ทดแทนจึงเป็นนิติกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน
ของเด็ก ผู้ใช้อำนาจปกครองจะทำสัญญาแทนเด็กจะต้องได้รับอนุญาตจากศาลเสียก่อนตาม ป.พ.พ.
มาตรา 1546(4)(เดิม) (มาตรา 1574(8) ปัจจุบัน) เมื่อวิคารโจรท้าทำสัญญาแทนโจทก์โดย
มิได้รับอนุญาตจากศาล สัญญาถือไม่มีผลบังคับโจทก์(ผู้เยาว์) (ฎีกาที่ 326/2524)

3.9 ในโดยเส้นทาง เว้นแต่จะเอาเงินไช้ของผู้เยาว์ให้แทนผู้เยาว์ เพื่อ
การกุศลสาธารณ หรือการสังคมพอสมควรแก่ฐานานุรุประองผู้เยาว์

บิคำารถหรือผู้ปกครองจะเอาทรัพย์สินของผู้เยาว์ไปให้ผู้อื่นโดยเส้นทางไม่ได้ เว้น
แต่จะได้รับอนุญาตจากศาล กรณีที่กฎหมายยกเว้นให้ผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครองสามารถทำ
ได้ โดยไม่ห้องรับอนุญาตจากศาล คือเอาเงินไช้ของผู้เยาว์ให้แทนผู้เยาว์ เพื่อการกุศล
สาธารณหรือการสังคม ซึ่งจะถือให้เท่าที่สมควรแก่ฐานานุรุประองผู้เยาว์เท่านั้น

3.10 ไม่วั้นรักหรือการให้โดยเส้นทางซึ่งไม่มีเงื่อนไขหรือค่าภาระคิดเห็น
หมายความว่าหากผู้เยาว์จะได้รับทรัพย์จากผู้อื่นโดยการรั้นรักหรือ
โดยการให้โดยเส้นทาง ซึ่งไม่มีค่าภาระคิดเห็นหรือเงื่อนไขแล้ว ผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครอง
จะบอกวันที่รับได้เมื่อได้รับอนุญาตจากศาล เพราะถือให้ว่าเป็นการบังคับประobeยันซึ่งผู้เยาว์
ควรจะได้รับ

3.11 รับหรือไม่รับรัก หรือการให้โดยเส้นทาง ซึ่งมีเงื่อนไขหรือค่าภาระคิดเห็น
มรักที่ให้แก่ผู้เยาว์ แม้มีเงื่อนไขหรือค่าภาระคิดเห็นก็ให้การรับทรัพย์สิน
แก่ผู้เยาว์โดยเส้นทาง เท่าที่เงื่อนไขหรือค่าภาระคิดเห็นก็ ผู้ใช้อำนาจปกครองจะรับ
หรือไม่รับก็ตาม ท้องได้รับอนุญาตจากศาลก็ตาม เพื่อให้พิจารณาว่า เงื่อนไขหรือค่าภาระคิดเห็น
คงกล่าวนั้นมีอยู่อย่างไร เป็นประโยชน์หรือเสียประโยชน์ก่อผู้เยาว์ในสัมพันธ์จะรับไว้หรือไม่รับไว้
ประการใด

นอกจากนี้ในมาตรา 1611 ยังมีกฎหมายว่า การสั่งมารออกหรือรับมารอกันมีค่าการคิดเพิ่มหรือเงื่อนไข ผู้เข้าร่วมทำไม่ได้เว้นแต่จะได้รับความยินยอมของบุคคลที่สาม แต่จะได้รับอนุญาตจากศาล ซึ่งหมายความรวมทั้งผู้แทนโดยชอบธรรมก์ที่ดำเนินคดี เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากศาลเช่นเดียวกัน

3.12 มอบช้อพิพาทให้อัญญาโทคุลาการวินิจฉัย

การทั้งอนุญาโทคุลาการวินิจฉัยช้อพิพาท คือกรณีที่ช้อพิพาทไม่อาจถลงกันเองได้ จึงถูกงัดให้แห่งทั้งอนุญาโทคุลาการศึกษากลางชั้นคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้ชักนำ แล้วถูกวินิจฉัยรับผลแห่งการชี้ขาดของอนุญาโทคุลาการนั้น

คดีทุกคดีกล่าวเมื่อผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครองจะมอบช้อพิพาท อันเกี่ยวกันผู้เข้าร่วมในอัญญาโทคุลาการวินิจฉัย จึงถือได้รับอนุญาตจากศาลค้าย เพื่อจะได้พิจารณาถึงประโยชน์ให้เดียดันจะเกิดแก่ผู้เข้าร่วม หากผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครองกระทำการไปโดยมิได้รับอนุญาตจากศาล ผลแห่งการกระทำนั้นย่อมไม่มีผลพันผู้เข้าร่วม

3.13 เช้าเป็นผู้ค้าประภันหรือเป็นผู้รับเรือน หรือเป็นผู้ประกันผู้ซองหนารือจำเลย หรือนำเอาทรัพย์สินไปเป็นหลักประกันทั้งบุคคลของหนารือจำเลย หรือทำนิติกรรมอันที่มีผลให้ผู้เข้าร่วมรับเป็นผู้รับหนี้ของบุคคลอื่น หรือแทนบุคคลอื่น

เห็นได้ว่าการทำนิติกรรมมุกพันผู้เข้าร่วมกับนั้นกฎหมายไว้ในมาตรา 1574(13) นี้ เป็นการสร้างภาระคิดเพิ่มให้กับผู้เข้าร่วม หรือทรัพย์สินของผู้เข้าร่วมทั้งสิ้น ขั้นกูญหมายจึงนั้นกฎหมายให้ถือได้ว่าได้รับอนุญาตจากศาลค้าย

คัวอย่าง โจทก์เป็นบุคคลมีลิขิตรับบ่าเหน็บจกหอกของ จ. ซึ่งถึงแก่กรรม การที่มารดาผู้ตายโดยชอบธรรมของโจทก์ได้ลงชื่ออยินยอมให้กรรมการเงินกระทรวงกลาโหมทบกบ่าเหน็บจกหอกที่โจทก์มีลิขิตรับ ล่วงชาระหนี้ของ จ. ในที่จำเลย เป็นการทำนิติกรรมที่มีผลให้ผู้เข้าร่วมชำระหนี้ของบุคคลอื่นหรือแทนบุคคลอื่น ตาม ป.พ.ท. มาตรา 1574 (13) มาตราผู้แทนโดยชอบธรรมของโจทก์กระทำการไปโดยมิได้รับอนุญาตจากศาล เป็นการกระทำโดยประสาจาก

อ่านฯ จึงไม่ยุกพับไว้ทగ္ဗ ใจทั้งมีลิทธิเรียกเงินศิริรากรฯ เดยก้าวมามาก 406

บ่าเห็นจักหอกเนื้อเงินที่หอกไก่แก่ใจทั้งคามกฎหมาย มีชื่อรักษา ๑.
เมี้ยร้าและเมี้ยลหน้อญั่น ๒. ก็ไม่มีลิทธิจะบังคับเอาราบทรัพย์สินส่วนตัวของ ใจทග္ဗ (ฎีกาที่ 876/2525)

ในมาตรา 1574 ถ้ากล่าวนั้น ผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครองจะกระทำ
ให้เกิดเว้นเสียได้รับอนุญาตจากศาล จึงหมายความรวมทั้งไม่อ่านฯ ที่จะให้ความยินยอมแก่
ผู้เยาว์เพื่อกระทำการท่าน ๆ นั้นโดยมิให้รับอนุญาตจากศาลด้วย

ตัวอย่าง ความยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรมให้ผู้เยาว์ห้ามสัญญาจะขายที่ดิน
ท้องรับอนุญาตจากศาลก่อน

การขายที่ดินซึ่งผู้แทนโดยชอบธรรมท้องรับอนุญาตจากศาลก่อนจึงจะขายให้
กามามาก 1546 (มาตรา 1574 บรรพ ๕ ใหม่) เป็นหมายเหตุของมาตรา 24 ถ้า
จะอ้างไม่ได้ว่าผู้เยาว์ห้ามโดยสมควรแก้ไขฐานอนุญาตและจะเป็นเพื่อประโยชน์ของผู้เยาว์
(ฎีกาที่ 856-857/2497)

มัญหาสำคัญของนิติกรรมที่ห้ามเป็นหนี้ภัยมาตรา 1574(1)-(13) นั้น
ไม่สมบูรณ์เพียงใด ซึ่งในมาตรา 1574 เองนี้ไม่มีอนุญาตไว้ แต่ให้มีคำพิพากษารัฐฎีกาที่
1056/2525 วินิจฉัยให้มีนิติกรรมกังกล่าวคงเนื้อไม่จะ

ในคำพิพากษารัฐฎีกาถ้ากล่าววินิจฉัยว่า เงินบ่าเห็นจักหอกไก่กับบรรดาทายาท
ผู้มีลิทธิของบุตรชาย ตาม พ.ร.บ.บ่าเห็นจักหอกไก่ พ.ศ. 2494 นั้น มีชื่อรักษาของบุตรชาย
ก้ารที่มีราชการใจทග္ဗไปประกอบให้หักบ่าเห็นจักหอกของบุตรชายที่จะไก่แก่ใจทกันบางส่วนซึ่ง
หนี้แก่เดือนนั้น เป็นการห้ามนิติกรรมอย่างหนึ่ง ที่ใจทจะนำไปแพนใจทซึ่ง เป็นผู้เยาว์
และเป็นอยู่ในใจทก้องชาระหนี้ เมื่อมีราชการใจทก็ไม่ได้รับอนุญาตจากศาล จึงเป็นการ
ขัดก่อ พ.พ.พ. มาตรา 1574(13) ข้อหักลงกังกล่าวบัญคอนันดีไม่จะ จ้าเดย์ไม่มีมุต
ที่จะอ้างเพื่อการรับชาระหนี้จากใจท(ผู้เยาว์) ได้ (ฎีกาที่ 1056/2525)

នៅក្រោកក្រដែង ၇ ពីរឿងមាយបុណ្ណិតវិវិឌ្ឍន៍ នៅថ្ងៃទី 1574 ដែល នាក់ក្រោកក្រដែង ពីរឿងមាយបុណ្ណិត ធ្វើឡើងនាមបករ่องនវិវិឌ្ឍន៍ ក្នុងព្រំបាយចំណាំ នៅថ្ងៃទី 1575 នូវបុណ្ណិត។

“ຈ້ານີກິຈການໃກ ປະໄບຫົນຂອງມູ້ໃຫ້ໜາຈປົກຄອງ ນໍວົວປະໄບຫົນຂອງຖ່າ
ສົມຮສນຮົ່ວມູກຮອງມູ້ໃຫ້ໜາຈປົກຄອງ ຂັດກັນປະໄບຫົນຂອງມູ້ເບາວ ມູ້ໃຫ້ໜາຈປົກຄອງ
ຄ່ອງໄກກັນອໝູງາຫາກສາລກໆອົມຈຶງທ່ານີການນັ້ນໄກ ນີ້ຈະນັ້ນເປັນໄມ້ຂະໜາດ (ໃຫ້ນັ້ນຕົນໃນກຣື່ຈອນ
ມູ້ປົກຄອນຕ່າຍ - ພູມາທຣາ 1598/3 ກວມກະຊວງ)

บิกัญชีใช้อันนาราปกรณ์มีอันนารักการและจ่าหน่วยหัวรัพย์เดินของบุกรถบูร์เยาว์
ให้ โดยไม่ท้องให้รับความยินยอมของบุกร เว้นแต่ในกรณีที่ประไชน์ของบูก็ใช้อันนาร
ปกรณ์ขัดกับประไชน์ของบูร์เยาว์ จะท้องให้รับอนุญาตราจากศาลก่อน นิจนั้น เป็นไปจะ
กันนั้นการที่มีกานวัฒน์ของบุกรถบูร์เยาว์ไม่โอนก็ใช้หนี้ส่วนตัวของบิกา ประไชน์ของบิกัญ
ใช้อันนารปกรณ์ย้อมขัดกับประไชน์ของบุกรถบูร์เยาว์ ด้วยการทำไปโดยไม่ให้รับอนุญาต
จากศาล บัญชีเป็นไปจะ (ฎีกาที่ 2081-2087/2514)

4. การทำหนี้บัญyeawท่องทำเงง หมายถึง การกระทำกิจการไปก บบัญyeawท่อง เป็นชั้งนึกระหว่างทำก บความสามารรถเฉพาะตัวของบัญyeawผด้า ในกิจการนึน บู๊ใช้อํานาจปักตรองท้องให้รับความยินยอมของบัญyeawก่อน จากมาตรา 1572 ประกอบ มาตรา 1598/3 บัญyeawคิว่า “บู๊ใช้อํานาจปักตรองจะทำหนี้บุกระหกของทำเงงโดยมีให้รับ ความยินยอมของบุกรไม่ได้” ในกรณีที่ไม่ได้รับความยินยอมของบัญyeaw จึงน าหนังกันแก่ บัญyeawให้กระทำการกันนั้นไม่ได้

หน้าที่ของบุคคลอำนวยการของนรีแพทย์ปัจจุบัน

ก. ชุมชนชาวรัตนทวาระแห่งเมืองมหาสารคาม

ผู้ใช้อ่านราบกรอง - ในเมืองพมายังคิดว่าท้องที่มีสูญเสียในขณะเด็ก
รับการแฝงหน้าที่ พ่ออาจถือให้การจัดการทรัพย์สินอย่างวิญญาณก็ควรจะท้องที่มีสูญเสียไว้

ឃុំបកទរង - ក្នុងមាមីនបញ្ជូនឯកធម៌កំពុំវាទា ឃុំបកទរងកំពង់ខំផ្សួច
ខ្លួយតិនខែងឃុំបោរាកំពុំ កំពង់ឃុំផ្សួចវានៅឱ្យមាត្រា 1592 វា "ឱ្យឃុំបកទរងគិនខំផ្សួច
ខ្លួយតិនខែងឃុំជូនិនបកទរងនៅឱ្យលើភាគីន 3 ពេលដែលមានអារម្មណការកង់រកឃុំបកទរងទា
រីនកម្ពាលការិនស៊ីនការណ៍កំពង់ខំផ្សួចនឹងកំពុំវាទាបីក្នុងវេលាកី

ນັ້ງຈືນທີ່ກ່າວຂອ້ານ້າພານອຍງໆນອບສອງຄານ ຂຶ່ງທີ່ເປັນຫຼາກຂອງບູ້ອຸບ້
ໃນປະກຣອງ ດ້ວຍຫຼາກໃນໄກ້ ໃຫ້ຫຼຸດອັນເປັນພານກີ່ໄກ້

ເນື້ອທ່ານພູຖີ່ທີ່ກັບກົດລ່າງທັນ ເສົ່ວງ ແລ້ວພູປັກຄອງກົອງມີສ່າເນາວທີ່ຄູກຄ່ອງ
ເຮັບນ້ອຍ 1 ປັນ ເພື່ອນີ້ໃຫ້ແກ່ຄາດກາຍໃນ 10 ວັນ ນັ້ນແກ່ໄກ່ພູຖີ່ເສົ່ວງ ແລ້ວ ແລ້ວເນື້ອ
ຄາດກວາງຊູອາຈໃນພູປັກຄອງຂໍແຈງ ເຖິງວັນນູ້ທີ່ນີ້ເປີ່ມເຫັນອີກເພື່ອຄວາມສຸມຜູ້ຮັກເຈັນ ຄັ້ງທີ່
ນາງຣາ 1593 ມັງກູດກົວ

“ໃນຢູ່ປັກຄອງຍືນສໍາເນົາແນວນັງຊື້ຮັບພົມລົນທີ່ກົນຮັບຮອງວ່າດູກທອງກ່ອສາລ ພົບເນັ້ນ
ກາຍໃນອົບວັນນັ້ນແກ່ວັນທີ່ໄກທ່ານັງຊື້ຮັບພົມລົນແລ້ວ ແລະສາດຈະສັ່ງໃນຢູ່ປັກຄອງຂ່າງເຕັມ
ນຽວໃຫ້ວ່າເອກສາມາປະກອນເພື່ອແສກໃຫ້ເນື້ນວ່ານັງຊື້ນັ້ນດູກທົ່ວໂລກແລ້ວກີ່ໄກ

เมื่อมาถึงวันนี้ก็คงต้องแล้ว ในสังข์ในผู้ปกครองทราย ด้วยความไม่ได้ดัง
ให้หรายากภายใน 15 วันนั้นพากวนยืนอยู่ชั่ว หรือวันซึ่งจะ เกี่ยว กิม หรือวันน้ำเด็กสารภีน

ประกอบผลักดันให้ ให้อ้วนบัญชีนั้นถูกต้องแล้ว"

ก่อนที่ศาสดาจะบอกรับบัญชีหรือก่อนระยะเวลาที่จะถือว่าบัญชีนั้นถูกต้องตาม
มาตรา 1593 วรรค 2 ผู้ปักธงชาติลงมือทำกิจการใดไปก็ตามได้ ก็ยกเว้นแต่ในกรณี
ที่เร่งร้อนและจำเป็น ถ้าหากการที่ให้ทำไปก่อนถือว่าไม่สมควร พ่างยศตน เป็นข้อห้ามโดยสูงสุด
ภายนอกบัญชีทำการโดยสุจริตและเสียค่าตอบแทนไม่ได้ (มาตรา 1595)

อีกประการหนึ่ง ในระหว่างบัญชีปักธงชาติและบัญชีในปักธง (บัญชีเยาว์) นั้น หาก
มีหนี้ก้อนนั้น ซึ่ง เป็นกรณีมีบุคคลประจำอยู่ชั้กกันอยู่ที่มาตรา 1596 ให้บัญชีบังคับให้บัญชีปักธง
จัดการ ดังนี้ก็ได้

"ด้านหนึ่ง เป็นคุณแก่บัญชีปักธง แต่เป็นโรมท่อผู้อยู่ในปักธง หรือเป็นคุณแก่ผู้
อยู่ในปักธง แต่เป็นโรมท่อบัญชีปักธง ให้บัญชีปักธง แจ้ง ข้อความเหล่านั้นก่ออาลกอน
ลงมือห้ามบัญชีทรัพย์สิน..."

และหากบัญชีปักธงมิได้แจ้งให้ศาสดารับทราบมาตรา 1596 วรรคแรก กฎหมาย
ให้บัญชีก็บอกไว้ในมาตรา 1596 วรรคสอง แต่ส่วน ก็ได้

"ด้านบัญชีปักธง ด้านหนึ่ง เป็นคุณแก่ตน แต่เป็นโรมท่อผู้อยู่ในปักธง และมิได้แจ้ง
ข้อความนั้นก่ออาลก หนึ่งของบัญชีปักธงนั้นยอมรับไว้

ด้านบัญชีปักธง ด้านหนึ่ง เป็นโรมท่อคน แต่เป็นคุณแก่ผู้อยู่ในปักธง และมิได้
แจ้งข้อความนั้นก่ออาลก ศรัทธาจะสั่งถอนบัญชีปักธงยันได้

๓. ในระหว่างการลงท่ามแห่งหน้าที่

ผู้ใช้อำนาจปักธง ตามมาตรา 1571 ตอนท้ายบัญชีกว่า

"— — ในจัดการทรัพย์สินนั้นค้ายความรับผิดชอบ เช่นวิษณุชนะพึงกระทำ"
ยกในส่วนเกี่ยวกับทรัพย์สินของบัญชีเยาว์นั้น ผู้ใช้อำนาจปักธงจะนำไปแสวงหาผลประโยชน์
ให้ก้ามมาตรา 1598/4(1), (2) หรือ (3) หากจะนำไปแสวงประโยชน์ย่างอื่นก็อง

ໄກຮັນອຸ່ນຫຼາກຈາກຫຼາດ (ມາກຣາ 1574(7))

ເງິນໄກຂອງຜູ້ເບົວໜັນຄາມມາກຣາ 1573 ນັ້ນຖືກວ່າ "ດ້ານທີ່ເງິນໄກໃຫ້ເງິນ
ນັ້ນເປັນຄໍາອຸປະກະຮະເລີຍງຸດແຂກການທຶນກາກໆນີ້ ສ່ວນທີ່ເໜີ້ອຸ້ນໃຫ້ອ່ານາຈປົກກອງທົ່ວໂລກ
ໄວ້ເພື່ອສ່ວນມອນແກ່ນົກ ແທດ້ຜູ້ໃຫ້ອ່ານາຈປົກກອງໄນ້ມີເງິນໄກເພີ່ມພອແກ່ການຄຽກຄອງຫີ່ພານ
ສົມຄວາມແກ່ງຽນນະ ຜູ້ໃຫ້ອ່ານາຈປົກກອງຈະໃຫ້ເງິນນັ້ນຄາມສົມຄວາມໄກ ເວັ້ນແກ່ຈະເປັນເງິນໄກ
ທີ່ເກີດຈາກຫັກພົບລືນໄກຢາກໃນໄກຍເສັ້ນໜ້າ ນ້ອຍພັນຍກຮົມຊົ່ງນີ້ເງື່ອນໄຂວ່ານີ້ໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ອ່ານາຈ
ປົກກອງໄກປະໄບຫົ່ວ່າຈາກຫັກພົບລືນນັ້ນ ຖ້ວນ"

ດັ່ງນັ້ນເງິນໄກຂອງຜູ້ເບົວໜັນຫຼາມໃຫ້ເງິນໄກທີ່ເກີດຈາກຫັກພົບລືນໄກຢາກໃນໄກຍເສັ້ນໜ້າ
ນ້ອຍພັນຍກຮົມຊົ່ງນີ້ເງື່ອນໄຂວ່ານີ້ໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ອ່ານາຈປົກກອງໄກປະໄບຫົ່ວ່າຈາກຫັກພົບລືນແລ້ວ ຜູ້ໃຫ້
ອ່ານາຈປົກກອງຈະນໍາເງິນໄກຂອງຜູ້ເບົວໜັນໃຫ້ໄກໃນຄອມທີ່ຄົນໄນ້ມີເງິນໄກເພີ່ມພອແກ່ການ
ຄຽກຄອງຫີ່ພານສົມຄວາມແກ່ງຽນນະເຫັນນັ້ນ

ຜູ້ປົກກອງ ຄາມມາກຣາ-1598/3 ວຽກສອງ ໃຫ້ໆນໍາທັນຜູ້ຜູ້ຖືກເກີຍວັນຜູ້ໃຫ້ອ່ານາຈ
ປົກກອງມາໃຫ້ກັນຜູ້ປົກກອງຕ້າຍກີໂພມາກຣາ 1571, 1572, 1574, 1575, 1576 ແລະ ມາກຣາ
1577 ນອກຈາກນີ້ຄູ່ໝາຍຍັງໄສ້ຜູ້ຜູ້ຖືກໄວ້ເນີນເພີ່ມເຫຼືອກີ່ຈົດ

1) ຄາມມາກຣາ 1597 ນັ້ນຖືກວ່າ "ເມື່ອຫາດເຫັນສົມຄວາມໄກຍຄ່າພັກ ນ້ອຍເມື່ອ¹
ຜູ້ສ່ວນໄກເສີ່ນນ້ອຍພັກການຂັ້ນການຂັ້ນການຂັ້ນການຂັ້ນການຂັ້ນການຂັ້ນການ
ຜູ້ສ່ວນໄກເສີ່ນນ້ອຍພັກການຂັ້ນການຂັ້ນການຂັ້ນການຂັ້ນການຂັ້ນການຂັ້ນການ

1. ນາປະກັນອັນສົມຄວາມໃນກາຮັກກາຣຫັກພົບລືນຂອງຜູ້ຜູ້ໃນປົກກອງ
ກລອກການການອັນທີ່ຫັກພົບລືນນັ້ນ

2. ແດລງດີ່ງການ ເປັນອຸ່ນຫຼາກຈາກຫັກພົບລືນຂອງຜູ້ຜູ້ໃນປົກກອງ

2) ຄາມມາກຣາ 1598/1 ນັ້ນຖືກວ່າ "ໃນຜູ້ປົກກອງທ່ານຜູ້ທີ່ຫັກພົບລືນສົ່ງທີ່
ກາດປີະກັບຮັບຜົນແກ່ວັນເນີນຜູ້ປົກກອງ ແທ່ມີຫາດໄກຮັບນັ້ນຜູ້ປົບປັກແລ້ວຈະສ່ວ່າໃຫ້ສົ່ງນັ້ນເຫັນ
ວ່ານັ້ນໃນຮະຍະເວລາເດືອນນີ້ນີ້ໄກ"

3) ດ້ານຜູ້ຜູ້ໃນປົກກອງ (ຜູ້ເບົວໜັນ) ຮູ້ຈັກພັກອັນແຄນມີອາຍຸໃນກ່າວ່າ 15 ປີ

บริบูรณ์ เมื่อยุบปีกของจะหากราชการให้ฟ้าดูในบึงกานหารือผู้เยาว์ก่อนเห็นที่จะหาได้
การที่ผู้อยู่ในปีกของให้เป็นบัญคัดยันนี้ หาญยุบปีกของให้พ้นจากความรับผิด
ไม่ (มาตรา 1598/5)

4) เงินไก้ของผู้เยาว์นั้น ปีกของย่อมใช้ให้ตามสมควรเพื่อการอุปการะ^๔
เด็กๆ และการศึกษาของผู้เยาว์ ถ้ามีเหลือให้ใช้เพื่อแสวงหาแต่ประไบชน์เฉพาะใน
เรื่องที่ไม่นี้

1. ข้อพันธ์ครรภูนาลไทย หรือพันธ์ครรภูนาลไทยกับประทัย
2. รับชายฝาหอรือรับจ่าวนองอสังหาริมทรัพย์ในลักษณะแรก แท้จ่าวน

เงินที่รับชายฝาหอรือรับจ่าวนองก่องไม่เกินกี่รากากากระหวงอสังหาริมทรัพย์นั้น

3. ฝาหอประจ่าในงานการที่ไก้หังชื่นโดยกฎหมาย หรือที่ไก้หันอนุญาต
ให้ประกอบกิจการในราชอาณาจักร

4. ลงทุนอย่างอื่นซึ่งผลอนุญาตเมืองเดียว

ก. พื้อท่าหนั่งหน้าหลังสุก

ความลับสุกของอ่านราปีกของ

1. ผู้เยาว์มรรภูนิศกวะ ตามมาตรา 19, 20 แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ ก็อ ผู้อายุ 20 ปี หรือสมรสตามเงื่อนไขมาตรา 1448 กรณีผู้ใช้อ่านรา
ปีกของก่องรับส่วนของทรัพย์สินที่รักการและมุ่งมั่นในการนั้นให้บุญรรภูนิศกวะรับรอง หาก
มีเอกสารเกี่ยวกับเรื่องรักการทรัพย์สินก็ต้องส่วนของพร้อมกันกับ (มาตรา 1578)

2. ผู้เยาว์กษัย
3. ผู้ใช้อ่านราปีกของทาง
4. ผลสั่งสอนอ่านราปีกของ ผลจะสั่งสอนอ่านราปีกของ เมื่อเห็นว่า
ไม่สมควรให้มีอ่านราปีกของ เพරาระอาจเกิดความเสียหายให้ ตั้งบัญชีไว้ในมาตรา
1582 ว่า "ถ้าผู้ใช้อ่านราปีกของ เป็นคนไร้ความสามารถหรือเมื่อตนไร้ความสามารถ

ໄກຍຄ່າສົ່ງຂອງສາດຖື ໃຫ້ອໍານາຈປກຮອງ ເກີບວັກນັກວູ້ເຢາວໄກມີຂອນຖື ປະເທດທີ່ຂ້າວ້າຍົກ
ຖື ໃນກຣມີເລດ້ານີ້ສາດຈະສົ່ງ ເຊິ່ງ ນ້ຳອະສົ່ງ ເມື່ອຜູາກີຂອງຜູ້ເຢາວທີ່ຮູ້ອັນກາຮ່ອງຮອງຂອ້າໃຫ້ອັນ
ອໍານາຈປກຮອງ ເສີມນາງສ່ວນ ນ້ຳອໜັງໝາກີໄກ

ດ້ານີ້ໃຫ້ອໍານາຈປກຮອງຄົ້ນຄະດາຍົກ ນ້ຳອັນກາຮ່ອງຮູ້ອັນກີໃນທາງທີ່
ປົກນອາຈາເປັນສັຍົກ ສາດຈະສົ່ງຄພວິຫີໃນວຽກໜຶ່ງໃຫ້ອັນອໍານາຈຈັກກາຮ່ອງຮູ້ອັນກີເສີມໄດ້

ກຣມີທີ່ອໍານາຈປກຮອງຂອງນິກາມກາສັນໄປເຫຼົາແຫຼຸງປະກາຮົມ ນອກຈາກ
ຜູ້ເຢາວນົມຮູ້ອັນກີກາວໜັນ ເຊັ່ນ ກາຮ່ອງຄູກຄອນອໍານາຈປກຮອງ ນ້ຳຜູ້ໃຫ້ອໍານາຈປກຮອງຕາຍນ້ຳ
ຜູ້ເຢາວກາຍ ບຽກກາຮ່ອງສິນ ນັບຫຼືແຂະເຂົກສ່າງ ເກີບວັກນັກວູ້ເຢາວເຮືອງຈັກກາຮ່ອງຮູ້ອັນກີທີ່ອັນມອນໃນ
ກັນຜູ້ປົກຮອງນ້ຳທາຍາທແລ້ວພ່າຍກົມືເຫັນເພື່ອຮັບຮອງ (ມາກຣາ 1578 ວຽກສອງ)

ກົດທີ່ເກີບວັກນັກວູ້ເຢາວຈັກກາຮ່ອງຮູ້ອັນກີໃຫ້ອໍານາຈ
ປກຮອງທີ່ອັນພ້ອງ ເສີມກາຍໃນ 1 ປີ ນັນແທ່ເວລາທີ່ອໍານາຈປກຮອງສິນສຸກລົງ ດ້ານີ້ອໍານາຈປກຮອງ
ສິນສຸກລົງຂະໜາດທີ່ນຸກຮັງ ເປັນຜູ້ເຢາວຈະທີ່ອັນພ້ອງກົດກີກາຍໃນ 1 ປີ ນັນແທ່ຜູ້ເຢາວນົມຮູ້ອັນກີກາວະ
ນ້ຳກາຍໃນ 1 ປີ ນັນແທ່ຜູ້ເຢາວໄສ້ຜູ້ແທນໄກຍຂອນບ່ຽນຂຶ້ນໃໝ່ (ມາກຣາ 1581)

ກາຮ່ອງຄູກຄອນອໍານາຈປກຮອງ ໄນທີ່ໃຫ້ການກາພັນຈາກນັ້ນທີ່ອັນກາຮະເລີ່ມດູ
ຜູ້ເຢາວກາມກຸ່ມໝາຍ (ມາກຣາ 1584) ແລະນາກເຫຼຸງທີ່ທ່າໃຫ້ອັນອໍານາຈປກຮອງສິນສຸກລົງ
ເຊັ່ນໃນປະເທດທີ່ຂ້າວ້າຍ ນ້ຳພາລສົ່ງຄອນຄ່າສົ່ງທີ່ໃຫ້ເປັນຄານໄຮ້ການສາມາດນ້ຳເສັ້ນອັນໄຮ້
ການສາມາດແລ້ວ ເມື່ອຜູ້ໃຫ້ອໍານາຈປກຮອງ ເອງນ້ຳຜູາກີຂອງຜູ້ເຢາວຮອງຂອ້າ ສາດຈະສົ່ງ
ໃໝ່ອໍານາຈປກຮອງກັນ ເກີມໄດ້

ການສິນສຸກຂອງກາຮ່ອງຮູ້ອັນກີປກຮອງ

ຄາມມາກຣາ 1598/6 ຄວາມເປັນຜູ້ປົກຮອງສິນສຸກລົງໄກ້ແຍກເນີ້ນ 2 ກຣມີ ກີໂອ

ກ. ກຣມີຈາກຕົວຜູ້ເຢາວ

1. ຜູ້ເຢາວກາຍ
2. ຜູ້ເຢາວນົມຮູ້ອັນກີກາວະ

3. เมื่อยุเยว์เป็นคนไว้ความสมยารถหรือเสนอไว้ความสามารถ และ
กำลังสั่งกังบุกกลับนองจากผู้ปกครอง เป็นข้อกฎหมายหรืออุทิศแก่ (มาตรา 1589)

๙. กรณีจากบัญชีกrong (มกรา 1598/7)

1. ผู้ปกครอง
 2. ผู้ปกครอง เป็นคนไว้ความสามารถหรือเสื่อมไป ความสามารถ
 3. ผู้ปกครองลาออกจากไทยไปรับภาระจากชาติ
 4. กรณีสั่งถอนผู้ปกครอง ในกรณี
 - 4.1 ผู้ปกครองจะเดินไม่ทันการตามหน้าที่
 - 4.2 ประมาท เลิน เลือดบาย ร้ายแรงในหน้าที่
 - 4.3 ใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ผิด
 - 4.4 ประพฤติชิงข้อมูลในสมควรแก้หน้าที่
 - 4.5 เป็นบุกเบิกล้มดูดสาย
 - 4.6 เมื่อประวัติฐานว่า เป็นผู้เกย์เกิดในศาสนกับผู้เยาว์ บุคคลภาร์ หรือ

พื้นของร่วมนิยมการงานหรือร่วมแก่กับการงานที่มีการคาดการณ์บัญชีเยาว์ (มาตรา 1587(4))

4.7 เมื่อปรากฏว่าเป็นผู้ที่ก่อการก่อภัยที่หลังไก่รุบเรือห้ามไว้ให้เป็นผู้ปกครอง (มาตรา 1587 (5))

4.8 เมื่อผู้ปกครองหยอดความสามารถในหน้าที่และประโภชน์ของบุตรเยาว์ น่าจะเป็นอันตราย (มาตรา 1598/8 วรรคสอง)

เมื่อความเป็นผู้ปกครองสืบต่อ

1. ท้องส่งมอบทรัพย์สินที่จัดการ, บัญชีเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สิน และเอกสารทั่วไป เกี่ยวกับเรื่องจัดการทรัพย์สินภายใน ๖ เดือน นับแต่วงเวลาสิ้นสุดให้กับผู้เยาว์ (ในกรณีผู้เยาว์บรรลุนิติภาวะ) หรือหากาหนดของผู้เยาว์ หรือผู้ปกครองคนใหม่เพื่อรับรองการจัดการทรัพย์สิน แต่ถ้าผู้ปกครองหรือหากาหนดของผู้เยาว์ซึ่งขาดอาจสิ้นในชัยยรณะ เวลาให้แก่ (มาตรา 1598/11)

2. ในกรณีหนึ่งในระหว่างผู้เยาว์กับบุปผองให้เริ่มติดกอกกอกเบี้ยนบ์แท่นสั่งสอนบุตรชี

3. ด้าบุปผองใช้เงินไปในทางที่ใช้ประโยชน์ของผู้เยาว์ บุปผองก็ต้องเสียกอกเมียร้อยละ 15 ก้อนนี้นับแท่นที่เอาเงินนั้นไปใช้

4. บุตรบุญในบุปผองมีบุรินสิทธิเหนือทรัพย์สินหั้งยาห้องบุปผอง เพื่อชำระหนี้ทางชุมชนบุรินสิทธิในลักษณะที่ 6 ถ้าหากบุรินสิทธิสูญเสียกรา 253 ก็

1. ก่อให้ร้ายเพื่อประโยชน์อันร่วมกัน
2. ก่อฟังฟห
3. ก่อภาน้อกร
4. ก่อจ้าง เสมียน ตามใช้และคนงาน
5. ก่อเกร่องอุบไปคนริโภคอันจ่าเป็นประจัน

การฟ้องคดีเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินระหว่างบุปผองกับบุตรบุญในบุปผองท้องฟ้องภายใน 1 ปี นับแต่ความบุปผองลื้นศักดิ์ หรือผู้เยาว์บรรดุณิติภาวะหรือเมียบุตรบุญในบุปผองซึ่งในวันที่ 1598/11 และวันที่ 1581 ภายใต้กฎหมายไทยชุมชนที่กฏหมายกำหนดไว้กับกล่าวช้างกัน เมื่อผู้เยาว์มีความรู้สึกไม่ชอบมากขึ้น ถ้าสามารถจัดทำให้ติดต่อรวมกัน ทั้งสองฝ่าย ให้ได้รับความยินยอมของบุตรบุญในบุปผองเสียก่อนกับกล่าวช้างกันได้

3) ความยินยอมของบุตรบุญในบุปผอง

การให้ความยินยอมแก่ผู้เยาว์ในลักษณะที่จะติดต่อรวมเพื่อยกเว้นตัวผู้เยาว์นั้นในบางกรณีกฎหมายไทยชุมชนได้กำหนดไว้ในรูปดังนี้

1. การให้ความยินยอมในการหมั้น กำหนดไว้ใน ป.พ.พ. มาตรา 1436
2. การให้ความยินยอมในการสมรส กำหนดไว้ใน ป.พ.พ. มาตรา 1454, 1436 และ มาตรา 1455
3. การให้ความยินยอมการเป็นบุตรบุญธรรม กำหนดไว้ใน ป.พ.พ.

มาตรา 1598/21

การให้ความยินยอมในเรื่องกังกล่าวซึ่งกันนั้นอยู่ในรูปพิเศษซึ่งมีชื่อว่าในนี้ขึ้นนัก การให้ความยินยอมในกรณีที่ไว้

1. หลักทั่วไป

นอกจากในรูปพิเศษกังกล่าวซึ่งกันนั้นแล้ว การให้ความยินยอมแก่เจ้าฯ
ในอันที่จะหันติกรรมเพื่อยุบกันตัว เองหรือของทรัพย์สินของตนนั้น กฎหมายมิได้กำหนดโดย
ไว้โดยเฉพาะว่าท้องท่องท่องทางใด กันนั้นจึงอาจให้ความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร หรือ
คำบวารณาหรือโดยปริยายก็ได้ การให้ความยินยอมท้อง เป็นการให้ก่อนหรือในขณะหันติกรรม
หากเป็นภายหลังหันติกรรมก็เป็นการให้สักยาเข็ม (มาตรา 142)

เมื่อยุบแทนโดยชอบธรรมให้ความยินยอมแล้ว หากต่อมาเพิ่มเป็นการไม่
สมควร อาจถอนความยินยอมเสียก่อนที่ญับเยาว์จะหันติกรรมนั้นก็ได้

2. เมื่อยุบแทนโดยชอบธรรมอนุญาตให้หันน่ายทรัพย์สิน มาตรา 26 บัญญัติ
ว่า "ถ้าบุพันโดยชอบธรรมอนุญาตให้ญับเยาว์หันน่ายทรัพย์สิน เพื่อการอันประกอบด้วย
อันให้ระบุให้หันน่วยาญับเยาว์หันน่ายทรัพย์สินนั้น เป็นประการให้ภายในขอบเขตของการหันน
ให้หันน์ก็หัวใจค้านใจสมัคร แม้ถ้าให้รับอนุญาตให้หันน่ายทรัพย์สินโดยมิให้ระบุไว้เพื่อการ
ให้ญับเยาว์ก็หันน่ายใจค้านใจสมัคร"

ตามมาตรา 26 นี้ แสดงว่า หากยุบแทนโดยชอบธรรมให้หันน่ายเงื่อนไขใน
การหันน่ายทรัพย์สินหรือหันติกรรมไว้ ญับเยาว์ท้องท่องหันกายนในเงื่อนไขที่หันนกไว้ด้วย
หากหันนอกเหนือเงื่อนไขที่หันนกห้องถือว่าเป็นนิติกรรมหรือตราสารหันน่ายทรัพย์สิน ที่มิได้
รับความยินยอม เช่น อนุญาตให้ญับเยาว์น่าเงินใบเชื้อรดจักรยานธรรมชาติ หากญับเยาว์น่า
ใบเชื้อรดจักรยานยนต์กันนี้ถือว่าการซื้อจักรยานยนต์นั้นเป็นนิติกรรมที่มิได้รับความยินยอม แต่
หากบุพันโดยชอบธรรมมิได้หันนกเงื่อนไขไว้ ญับเยาว์ก็สามารถน่าไปใช้ประการให้ก็ให้
กฎหมายใจสมัคร

ขอสังเกต การจ่าหน่วยแพทย์สินคามมารา 26 นี้ หมายความถึงการโขน
กรรมสิห์ในทรัพย์สิน ไม่รวมถึงก่อหนี้บุญพันธุ์อย่างอื่น

4) ผลเมื่อยูเยาว์ท่านที่กรรม โภษิไกรรับความบินบัญชี

หากบุญเยาว์เป็นพันที่กรรมโภษิไกรรับความบินบัญชาจากบุญแพนโภษอนธรรม
นิกกรรมนั้นบัญอกเป็นไปเช่นท่าน บ.ภ.ก. มาตรา 21

เมื่อนิกกรรมเป็นไปเช่น บุญเยาว์เองหรือบุญแพนโภษอนธรรมบัญชาณารณยก
ถ้าบุญนิกกรรมตนเป็นไปเช่นนั้น เสียได้ เมื่อบอกถ้างแล้วนิกกรรมนั้นก็ออกเป็นไปจะเสียเปล่า
ก็คงต้น

ในระหว่างที่ให้สืบการของถ้างบุญนิกกรรมก็จะว่าบุญนิกกรรมนั้นบัญญารณ์ใช้ให้บุญ
และอาจบัญญารณ์โดยไม่เป็นไปเช่นได้โดยการให้สักยาบันหรือโดยอาบุกวน

ก. การให้สักยาบัน กอง เป็นการให้สักยาบันโดยบุญแพนโภษอนธรรมหรือ
บุญเยาว์ ในกรณีบุญเยาว์จะให้สักยาบันก็กอง ให้รับความบินบัญชาจากบุญแพนโภษอนธรรมหรือ
อาจให้สักยาบันเมื่อบรรลุนิภาวะแล้วก็ได้

ก. โภษอนธรรม นิกกรรมที่เป็นไปเช่นนั้น ดังนี้ให้บอกถ้าง เสียในเวลา
ก็จะไม่มีก่อภาระนิกกรรมนั้นบัญญารณ์

1. ภายใน 1 ปี นับแต่วเวลาที่อาจให้สักยาบันได้
2. ภายใน 10 ปี นับแต่วเวลาที่ไม่เช่นกรรมนั้น เกิดขึ้น

5) นิกกรรมที่บุญเยาว์ทำให้เงินโภษไม่ท่อง ให้รับความบินบัญชาจากบุญแพนโภษอนธรรม

หมายถึงนิกกรรมที่บุญเยาว์สามารถทำให้เงินโภษไม่เป็นไปเช่น (มาตรา 21
ตอนท้าย) ในกรณีบุญแพนโภษอนธรรม ไว้ในมาตรา 22 มาตรา 23 มาตรา 24 และมาตรา 25 คือ

1. นิกกรรมที่เป็นคุณประโภชน์และบุญเยาว์ฝ่ายเดียว (มาตรา 22)
2. นิกกรรมที่บุญเยาว์กองห่าเงิน เนพาะกัว (มาตรา 23, 25)
3. นิกกรรมจะเป็นเพื่อการเลี้ยงชีพของบุญเยาว์ (มาตรา 24)

1. นิติกรรมที่เป็นคุณประโภชน์แก้ผู้เยาว์ป่วยเกี้ยว มาตรา 22 บัญญัติว่า “ผู้เยาว์อาจห้ามการให้ ฯ ให้หันสันหนากเป็นเพียงเพื่อจะให้ไปชี้สิทธิอันให้อันหนึ่ง หรือ เป็นการเพื่อนสุกพั้นจากหน้าที่อันให้อันหนึ่ง” มาตรา 22 นี้สามารถแยกนิติกรรมที่ผู้เยาว์สามารถทำได้เป็น 2 กรณีดัง

1.1 นิติกรรมที่ผู้เยาว์จะให้มาชี้สิทธิอันให้อันหนึ่ง หมายถึงนิติกรรมที่ผู้เยาว์จะเป็นผู้ให้สิทธิแก่เพียงประการเดียว โดยไม่มีหน้าที่รือภาระสูญเสีย ฯ หันลื้น กอร์ฟันน์ซึ่งสามารถทำได้เอง โดยมิใช้ให้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรม เช่น มีผู้ให้รับผิดชอบแก้ผู้เยาว์โดยเส้นทางเป็นทัน

1.2 นิติกรรมที่ทำให้ผู้เยาว์สุกพั้นจากหน้าที่อันให้อันหนึ่ง เช่น มีผู้ฝึกหัดให้แก้ผู้เยาว์ เป็นทัน กรณีเช่นผู้เยาว์สามารถทำไปได้เอง โดยมิใช้ให้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรม แต่หากการฝึกหัดมีเงื่อนไขรือภาระติกพันชั่วผู้เยาว์ ก้องบัญชิก กันนี้ก็ไม่ชูในความพยายามแห่งมาตรา 22 นี้ ผู้เยาว์ท่องให้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมก่อน

2. นิติกรรมที่ผู้เยาว์ท่องทำเอง เน่าตัว

ตามมาตรา 23 บัญญัติว่า “ผู้เยาว์อาจห้ามการให้ ฯ ให้หันสันชี้ เป็นการท่องทำเอง เน่าตัว” กรณีมายถึงนิติกรรมขั้น เป็นเรื่องของผู้เยาว์โดยเด็ดขาด บุคคลอื่นจะให้ความยินยอมรือทำแทนมิได้ ชั่วผู้แทนโดยชอบธรรมสามารถทำนิติกรรมแทนผู้เยาว์ให้โดยท่องให้รับความยินยอมจากผู้เยาว์ (มาตรา 1572)

นิติกรรมที่ผู้เยาว์ท่องทำเอง เน่าตัวทำกันหนี้ที่ผู้เยาว์ท่องทำเอง
หนี้ที่ผู้เยาว์ท่องทำเองนั้น เช่น การร้องเพลง การรากกาพ การเป็นสถานนิกร ชั่วผู้แทนโดยชอบธรรมสามารถทำนิติกรรมแทนผู้เยาว์ให้โดยท่องให้รับความยินยอมจากผู้เยาว์ (มาตรา 1572)

นิติกรรมที่ผู้เยาว์ท่องทำเอง เน่าตัว เช่น

ก. การหัวหนี้นิติกรรม มาตรา 25 บัญญัติไว้ว่า “ผู้เยาว์อาจห้ามนิติกรรมให้เมื่ออายุ 15 ปีบริบูรณ์ เนื่องจากนิติกรรมเป็นการแสวง เจตนาของตนใน